

مُواعِظُ الْقِدَمَةِ

اسْمُ التَّفْضِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ

به جملات زیر دقت کنید:

الف أَحَبُّ عباد اللَّه أَنْفَعُهُم لِلنَّاسِ. (محبوب‌ترین بندگان خدا سودمندترین شان برای مردم است.)

ب الْعَدْلُ حَسَنٌ وَلَكِن فِي الْأَمْرَاءِ أَحْسَنُ. (عدالت خوب (نیکو) است ولی در فرماندهان بهتر (نیکوتر) است.)

ج أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ حِفْظُ الْلَّسَانِ. (محبوب‌ترین کارها نزد خدا نگهداشتن زبان است.)

د أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ اِتْتَسَابِ الْإِخْوَانِ. (ناتوان‌ترین مردم کسی است که از به دست آوردن دوستان ناتوان باشد.)

هـ إِنْ أَحَبَّ عباد اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَصْحَحُهُمْ لِعِبَادِهِ. (همانا محبوب‌ترین بندگان خدا نزد خدا اندرزگوترون شان برای بندوهایش است.)

بـ أَكْثَرُ خطایا ابْنِ آدَم فِي لِسَانِهِ. (بهترین گناهان آدمیزاد در زبان اوست.)

زـ خَيْرُ النَّاسِ مَنْ نَفَعَ النَّاسَ. (بهترین مردم کسی است که به مردم سود برساند.)

جـ أَفْضَلُ النَّاسِ أَنْفَعُهُم لِلنَّاسِ. (بهترین (برترین) مردم سودمندترین شان برای مردم است.)

در سال‌های قبل با این عبارتها آشنا شدید و آن‌ها را به خوبی ترجمه کردید، اگر کمی دقت کنیم در تمام جملات فوق مفهوم برتری به چشم می‌خورد، که در زبان عربی به نام «اسم تفضیل» هستند. (تمام کلمات رنگی اسم تفضیل‌اند.)

هرگاه بخواهیم که برتری کسی یا برتری چیزی بر چیز دیگر را بیان کنیم از اسم تفضیل استفاده می‌کنیم. بهتر است بدانید که اسم تفضیل از فعل ثالثی مجرد ساخته می‌شود. و معادل «صفت برتر» (تر) و «صفت عالی» (ترین) در فارسی است.

وزن‌های اسم تفضیل

اسم تفضیل نیز مانند سایر اسم‌ها در عربی، کاربرد مذکور و مؤنث دارد:

۱ مذکر آن بر وزن «أَفْعَلُ» ساخته می‌شود.

مثلاً صَغِرُ (کوچک شد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مذکور. أَصْغَرُ (کوچک‌تر، کوچک‌ترین)

حَسَنُ (نیکو شد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مذکور. أَحْسَنُ (نیکوتر، نیکوترین)

۲ مؤنث آن بر وزن «فُلْلَى» ساخته می‌شود.

مثلاً صَغِرَ (کوچک شد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مؤنث. صَغِرِي (کوچک‌تر، کوچک‌ترین)

حَسِنَ (نیکوشد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مؤنث. حَسِنِي (نیکوتر، نیکوترین)

مکته برخی از اسم‌ها و فعل‌ها را با اسم تفضیل اشتباه نگیرید:

۳ رنگ‌هایی که بر وزن «أَفْعَلُ» می‌آیند:

أَحْمَرُ (قرمز)، أَرْزَقُ (آبی)، أَسْوَدُ (سیاه)، أَبْيَضُ (سفید)، أَصْفَرُ (زرد)، أَخْضَرُ (سبز).

۴ عیب‌هایی که بر وزن «أَفْعَلُ» می‌آیند: «أَحْمَقُ» (کم عقل)، «أَبْشَرُ» (بریده شده)، «أَغْوَجُ» (کج، خمیده)، «أَصْمَمُ» (کر، ناشنوا)، «أَبْكَمُ» (کر و لال)،

«أَخْرَسُ» (لال)، «أَعْرَجُ» (لنج)، «أَعْمَمُ» (کور، نابینا)

نحوه نسبت

عین کلمه لیست اسم التفضیل:

۱ أَصْفَرُ

۲ أَقْوَى

۳ أَحْسَنُ

گزینه (۴) - کلمه‌ای که بر وزن «أَفْعَلُ» است، اگر معنی «رنگ» بددهد اسم تفضیل نیست؛ مانند «أَصْفَرُ» (زرد) در گزینه ۴

۳ فعل ماضی در باب «إفعال»

گاهی اسم تفضیل (بدون ال) شبیه فعل ماضی باب «إفعال» می‌شود. چنان‌چه حرکت حرف آخر کلمه فتحه (ن) نباشد این تفضیل است اما اگر حرکت آخر کلمه فتحه (ن) باشد، باید به معنی جمله دقت کنیم.

(اسم تفضیل) مثال: علیٰ أَحْسَنُ الطَّالِبُونَ: علی بهترین دانش‌آموزان است.

(فعل ماضی) مثال: علیٰ أَحْسَنَ يَأْصِدَقَاهُ: علی به دوستنش نیکی کرد.

۴ فعل مضارع در صیغه اول شخص مفرد (المتكلّم وحده)

گاهی این صیغه از فعل مضارع در فعل‌های ثلثی مجرد بر وزن «أَفْعَلُ» به کار می‌رود. با ترجمه جمله باید بدانیم که این کلمه اسم تفضیل است یا فعل مضارع!

(اسم تفضیل) مثال: هذا الكتاب أَنْفَعُ مِنْ ذَلِكَ: این کتاب از آن سودمندتر است.

(فعل مضارع) مثال: أَنْفَعُ إِلَى النَّاسِ فِي حَيَاةِي: در زندگی‌ام به مردم سود می‌رسانم.

مفهوم نسبتی

عین ما فيه اسم التفضيل:

۱ أَحْسَنُ إِلَى صَدِيقٍ أَسَاءَ إِلَيْيَ.

۱ إنما لا تُضيئُ أجرَ مَنْ أَحْسَنَ عملاً

۲ أَحْسَنُ إِلَى النَّاسِ لِسْتَعِيدُ قَلوبَهُمْ.

۲ القصص القرآنية من أحسن القصص.

۳ گزینه (۳) - «أَحْسَنَ» اسم تفضیل بر وزن «أَفْعَلُ» است. ترجمه عبارت: داستان‌های قرآنی از بهترین داستان‌ها هستند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱ «أَحْسَنَ» بر وزن «أَفْعَلُ» فعل ماضی باب «إفعال» است. ترجمه عبارت: همانا ما پاداش کسی را که کاری نیک کرد، تباہ نمی‌کنیم.

۲ «أَحْسَنُ» فعل مضارع صیغه متکلم وحده است. ترجمه عبارت: به دوستی که به من بدی کرد، نیکی می‌کنم.

۳ «أَحْسِنُ» فعل امر است و اسم تفضیل نیست. ترجمه عبارت: به مردم نیکی کن تا قلب‌هایشان را به دست آوری.

وزن جمع اسم تفضیل

غالباً جمع اسم تفضیل بر وزن «أَفْاعِلُ» است؛ مانند «أَفَضَلُ» و «أَرَذَلُ» که جمع آن‌ها به ترتیب «أَفَاضِلُ» و «أَرَادِلُ» می‌باشد.

مثال.. إذا مَلَكَ الْأَرَادِلُ هَلَكَ الْأَفَاضِلُ هرگاه فرومایگان به فرمانروایی برسند، شایستگان هلاک می‌شوند. («أَرَادِلُ» جمع مکسر «أَرَذَلُ» و «أَفَاضِلُ» جمع مکسر «أَفَضلُ» است).

ذکر.. اگر جمع مکسر بر وزن «أَفَاعِلُ» بر برتری دلالت نکند، اسم تفضیل نیست؛ پس برای اطمینان آن را به مفرد بپریم.

مثال.. أَصْبَعٌ إِصْبَعٌ (التشتت) / أَمَاكِينٌ مَكَانٌ (جا، مکان)؛ اسم تفضیل نیستند.

أَكَابِرٌ أَكَبَرٌ (بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین) / أَعَظَمٌ أَعَظَمٌ (عظیم‌تر، عظیم‌ترین)؛ اسم تفضیل هستند.

چگونه دو اسم را با هم مقایسه کنیم؟

دو اسم موردنظر چه مذکور باشند و چه مؤنث، برای مقایسه میان آن دو از اسم تفضیل بر وزن «أَفْعَلُ» + مِنْ استفاده می‌کنیم.

مثال.. فؤادُ أَكْبَرٌ مِنْ سَعِيدٍ. (فؤاد از سعید بزرگ‌تر است).

اسم تفضیل مذکور

مثال.. فاطمةُ أَكْبَرٌ مِنْ زَهْراء. (فاطمه از زهرا بزرگ‌تر است).

اسم تفضیل مؤنث

بنابراین اسم تفضیل مؤنث بر وزن «فُعلی» زمانی می‌آید که بخواهیم برای آن اسم مؤنث، صفت بیاوریم.

مثال.. جاءَتْ فاطمةُ الْكَبِيرِ. (فاطمه بزرگ‌تر آمد).

اسم تفضیل مؤنث

پس از اسم تفضیل اگر حرف جر «من» بباید، اسم تفضیل به شکل صفت برتر و با پسوند «ت» ترجمه می‌شود.

مثال.. غَرَفَيَ أَكْبَرٌ مِنْ عَرْفَاتٍ: اتاق من از اتاق تو بزرگ‌تر است.

نَمْوَهُ تَسْتَ

عَيْنُ الْخَطَا فِي اسْتِخْدَامِ اسْمِ التَّفْضِيلِ:

فاطمةُ كُبُرٍ مِنْ بَنَاتِ هَذَا الصَّفَّا!

مَرِيمٌ أَعْلَمُ مِنْ صَدِيقَتَهَا!

گَزِينَهٔ ۱ - برای مقایسه بین اسم‌های مؤنث نیز از اسم تفضیل بر وزن «أَفْعَلُ» استفاده می‌شود لذا در گزینه (۱) باید به جای «كُبُرٍ» از «أَكْبَرٍ» استفاده کنیم. (مانند گزینه ۳). در گزینه (۲) به دلیل این‌که اسم تفضیل به عنوان صفت یک اسم مؤنث آمده، از وزن «فُعْلٰی» استفاده شده است! (اختی الکبری)

ترجمه گزینه‌ها:

فاطمه از دختران این کلاس بزرگ‌تر است.

مریم از دوستش داناتر است.

اسْمَهَاي تَفْضِيلِ بِرَوْزِنْ «أَفَلُّ» وَ «أَفَعَى»

در کلماتی که دو حرف از سه حرف اصلی (ریشه) یکسان است، برای ساختن اسم تفضیل از وزن «أَفَلُّ» استفاده می‌کنیم. همچنان اگر سومین حرف ریشه «و - ی» باشد، اسم تفضیل بر وزن «أَفَعَى» می‌آید.
مثال - أَفَلُ (کم‌تر، کمترین)، أَهَمُ (مهم‌تر، مهمترین)، أَشَدُ (شدیدتر، شدیدترین)، أَحَبُ (محبوب‌تر، محبوب‌ترین)، أَعْلَى (گران‌تر، گران‌ترین) همگی اسم تفضیل به شمار می‌روند.

اسْمِ تَفْضِيلِ بِهِ مَعْنَاي «تَرِين»

اگر پس از اسم تفضیل حرف «مِنْ» نیاید و اسم تفضیل به اسم پس از خود اضافه شود (یعنی پس از آن مضاف‌الیه باید). معمولاً به صورت «صفت برترین» و با پسوند «تَرِين» ترجمه می‌شود.

مثال - أَحْيٌ أَحْسَنُ طَبِيبٍ. (برادرم بهترین پزشک است).

سُورَةُ الْبَقَرَةِ أَكْبَرُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ. (سوره بقره بزرگ‌ترین سوره در قرآن است).

نَمْوَهُ تَسْتَ

«أَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ». عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجِمَةِ:

۱ مردم دانا هستند، کسانی که دانش مردم را به دانش خود جمع می‌کنند.

۲ داناترین مردم را به دانش‌های خود بیفزایند.

گَزِينَهٔ ۴ - «أَغَمَ» بر وزن «أَفْعَلُ» به معنای «داناترین» اسم تفضیل است بنابراین گزینه‌های (۱) و (۲) و (۳) نادرست ترجمه شده‌اند و فعل «جمَعٌ»

ماضی است و به صورت «جمع کند» ترجمه می‌شود [رد سایر گزینه‌ها]، در ضمن «علم» در هر دو بخش جمله مفرد ترجمه می‌شود. (دانش) [رد گزینه (۳)]

اسْمِ تَفْضِيلِ بُودَنْ «خَيْرٍ»، «شَرٍّ

دو اسم «خَيْرٍ» و «شَرٍّ» کاربردهای مختلفی دارند. یکی از آن‌ها مصدر به معنای «خوبی / بدی» است، دیگری صفت ساده (نه تفضیل) به معنای «خوب / بد»!
 این اسمی، کاربرد دیگری نیز در جمله دارند که به معنای «بهتر، بهترین / بدتر، بدترین» است. در این صورت آن‌ها را اسم تفضیل می‌دانیم پس ملاک تشخیص، فقط و فقط ترجمه آن‌ها در جمله است!

در دو حالت زیر دو اسم «خَيْرٍ» و «شَرٍّ» را اسم تفضیل به شمار می‌آوریم:

الف اگر بعدشان حرف جَرْ «مِنْ» بیاید و به شکل صفت تفضیلی (صفت برتر) «خوب‌تر، بهتر» و «بدتر» ترجمه شوند.

مثال - تَفَكَّرَ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً. (ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است).

«مَنْ غَلَبَ شَهُوتَهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ» (هرکس شهوتش بر خردش غلبه کند پس او از چاربیان بدتر است).

ب اگر بعدشان مضاف الیه بباید و به شکل صفت عالی (صفت برترین) «خوبترین، بهترین» و «بدترین» ترجمه شوند.
مثال خیر الامور أو سطها. (بهترین کارها میانه ترین آن هاست).

شُرُّ التَّالِسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَبِيُ الْحَيَاةَ. (بدترین مردم کسی است که پایبند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند.)

مفهوم ترسی

«خیر إخوانی مَنْ أَهْدَى إِلَيَّ عَيْوَبِی». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجِمَةِ:

- ۱ براذران خوبیم کسانی هستند که عیب‌هایم را به من هدیه کردند.
 ۲ براذران من بهترین از کسانی که عیب‌هایم را به من هدیه کنند.
 ۳ گزینه (۱) - «خیر» اسم تفضیل و در اینجا به معنای «بهترین» است. (رد گزینه ۲ و ۳)
 ۴ إخوانی: براذرانم («إخوان» جمع مكسر «أخ» است). (رد گزینه ۴)
 ۵ أَهْدَى: هدیه کند (رد گزینه ۲ و ۳)
 ۶ عیوب: عیب‌ها («عيوب» جمع مكسر «عیب» است). (رد گزینه ۴)

عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ۱ شُرُّ الْأَصْدِقَاءِ مَنْ هُوَ جَاهِلٌ فِي الْأَمْوَارِ.
 ۲ أَحْسِنُ بِالْوَالِدِينِ إِحْسَانًا لَا يُوَضِّفُ.
 ۳ تَعَرَّفُ عَلَى أَنْفَعِ الْأَدوَيْةِ لِهَذَا الْمَرْضِ.

گزینه (۲) - در این گزینه «أَحْسِنُ» (نیکی کن) فعل امر است و اسم تفضیل نیست. ترجمه عبارت: به پدر و مادر به طور وصف نشدنی، نیکی کن.
 بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۱ «شُرُّ» به معنای «بدترین» و اسم تفضیل است. ترجمه عبارت: بدترین دوستان، کسی است که در کارها نادان است.
 ۲ «القلیا» اسم تفضیل مؤنث است. ترجمه عبارت: سخن خداست که برتر است.
 ۳ «أَنْفَعُ» بر وزن «أَفْعَلُ» اسم تفضیل مذکور است. ترجمه عبارت: با سودمندترین داروها برای این بیماری آشنا شدم.

«خیر» و «شر» غیر از اسم تفضیل

در حالت‌های زیر، دو اسم «خیر» و «شر» را اسم تفضیل محسوب نمی‌کنیم:

- الف «خیر و شر» گاهی در معنای «وصفي» هستند؛ نیک، بد
مثال إِفْعَلُوا أَعْمَالَ الْخَيْرِ. (کارهای نیک انجام دهید).
 ۱ عَمَلُكَ الشَّرِّ يَضْرُبُنَا. (کار بد تو به ما آسیب می‌رساند).

ب «خیر و شر» گاهی در معنای «مصدر» هستند؛ بدی (که در این صورت با «آل» می‌آیند).
مثال أَنَا أَحِبُّ الْخَيْرَ. (من نیکی (کردن) را دوست دارم)،

یا ربّ ایعذنی من الشّر. (پروردگارا مرا از بدی (کردن) دور کن).

ج اگر به تنها ی در جمله بیانند و به معنی «خوب / خوبی» و «بد / بدی» ترجمه شوند.
مثال هَذَا الْكِتَابُ خَيْرٌ. (این کتاب، خوب است).
 الرَّجُلُ الْكَاذِبُ شَرٌّ. (مرد دروغگو، بد است).

مفهوم ترسی

عَيْنَ كَلْمَةِ «خَيْرٌ» لَيْسَتِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ۱ (رَبَّ إِلَيِّ لَمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ)
 ۲ عداوة العاقل خير من صدقة الجاهل!
 ۳ گزینه (۱) - کلمه «خیر» اگر معنای «بهتر، بهترین» بدهد اسم تفضیل است، پس باید به معنای جمله‌ها دقّت کنیم:
 ۱ پروردگارا، من به آن چه از خوبی برای من نازل کردم، فقیر هست. «خیر» اسم تفضیل نیست.
 ۲ نباید قومی، قوم دیگر را مسخره کند چه بسا آنان از ایشان بهتر باشند. «خیر» اسم تفضیل است.

۳ دشمنی عاقل از دوستی نادان بهتر است. «خیر» اسم تفضیل است.
 ۴ تنها ی از همنشین بد، بهتر است. «خیر» اسم تفضیل است.

«آخِر» يا «آخِر»! مَسْأَلَهُ اِيْنَ اِسْتَ!

﴿كَلْمَهُ «آخِر» در اصل به صورت «أَخِر» بوده که به شکل «آخِر» در آمده است. این کلمه بر وزن «فَاعِل» و اسم فاعل است و به معنای «پایان دهنده» می باشد. مؤثث آن هم با افزودن «ة» به آخر کلمه به راحتی به دست می آید؛ آخِرَة﴾

﴿كَلْمَهُ «آخِر» در اصل به صورت «أَخِر» بوده که به شکل «آخِر» در آمده است. این کلمه بر وزن «أَفْعَل» و اسم تفضیل است و به معنای «دیگری» می باشد. مؤثث آن هم بر وزن «فُعْلَى» می باشد؛ أَخْرَى بنابراین جدول زیر را خوب به خاطر بسپارید:

اسم التَّفْضِيل	اسم الفاعل
آخر، آخرَى	آخر، آخرَة
ديگری	پایان دهنده

نَمْوَنَةٌ تَسْتَكْ

عَيْنُ الْخَطَا عَقَّا أَشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطًّ: «إِجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدِيقٍ فِي الْآخِرَيْنَ»

﴿٤﴾ اسم التَّفْضِيل

﴿٢﴾ الجمع السالم للمذكرة

﴿٣﴾ اسم الفاعل
﴿٤﴾ گزینه (۴) - کلمه «آخر» بر وزن «فَاعِل» است پس اسم فاعل محسوب می شود و چون بعد از «في» آمده، مجرور به حرف جز است.
﴿٥﴾ کلمه «آخر» اسم تفضیل و کلمه «آخر» اسم فاعل به شمار می آید!

اسْمُ الْمَكَان

همان گونه که از اسمش پیداست به مکان اشاره می کند. این اسم در عربی بیشتر بر وزن «مَفْعُل» و گاهی بر وزن «مَفْعِل» و «مَفْعَلَةً» می آید.

﴿مثال﴾ هنالٰك قُرْبَ بَيْتِنَا مَلْعَبٌ كَبِيرٌ: نزدیک خانه ما، ورزشگاه بزرگی هست.
اسم مکان

ذلِكَ مَنْزِلُ جَدِي: آن خانه پدر بزرگم است.

اسم مکان

أَخِي يَعْمَلُ فِي الْمَكَبِّتَعَة: برادرم در چاپخانه کار می کند.

اسم مکان

نَمْوَنَةٌ تَسْتَكْ

عَيْنُ عَبَارَةٌ مَاجِاءَ فِيهَا اسْمُ الْمَكَانِ:

﴿١﴾ هذا الشاعر شيرازی المولد و له أشعار رائعة!

﴿٣﴾ هذه الأفلام الغريبة أنيشت مُناسبةً للأطفال!

﴿٤﴾ لا تَنْطِلِبُ الْعِلْمُ للوصولِ إِلَيْ مَنَاصِبٍ دُنْيَوَةً!

﴿٥﴾ گزینه (۳) - در این گزینه اسم مکان نداریم. ترجمه عبارت: این فیلم‌های غربی مناسب کودکان نیستند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

﴿١﴾ «مَوْلَد» بر وزن «مَفْعِل» به معنای «زادگاه» - اسم مکان. ترجمه عبارت: این شاعر متولد شیراز است و اشعاری دلنشیں دارد.

﴿٢﴾ «مَتَّجَر» بر وزن «مَفْعُل» به معنای «فروشگاه» - اسم مکان. ترجمه عبارت: در فروشگاه همکارم شلوارهای بهتری است.

﴿٤﴾ «مَنَاصِبٍ» جمع «مَنْصَبٍ» به معنای «مقام و جایگاه» و بر وزن «مَفْعُل» - اسم مکان. ترجمه عبارت: برای رسیدن به مقام‌های دنیوی به دنبال علم نباش.

نَوْجَهَةٌ

وزن «مَفْعَلَةً» همیشه برای مکان به کار می رود، ولی «مَفْعِل» و «مَفْعُل» بین مکان و زمان مشترک‌اند. فقط در جمله می‌توانیم بفهمیم برای مکان به کار رفته‌اند یا زمان.

﴿مثال﴾ الرُّؤَازِ يَدْهَبُونَ إِلَى مَكَّةَ الْمُكَرَّمَةِ فِي مَوْسِمِ الْحَجَّ. (زائران در فصل (موسم) حج به مکه مكرمه می‌روند.)
اسم زمان بر وزن «مَفْعُل»

أَمَّيَ مَشْغُولَةٌ بِطَيْخِ الطَّعَامِ فِي الْمَطَبَّخِ: (مادرم در آشپزخانه مشغول پختن غذا است.)

اسم مکان بر وزن «مَفْعُل»

مَبْدِأُ الْعَالَمِ الْهِجْرِيِّ هُوَ الشَّهْرُ الْمُحَرَّمُ. (زمان شروع سال هجری، ماه محرم است.)
اسم زمان بر وزن «مفعول»

إِنَّ الْمَرْأَةَ تَرَكَتْ مِنَ الْمَحْيَلِ. (زن از کجاوه پایین آمد.)
اسم مکان بر وزن «مفعول»

• اسم‌های مکان ممکن است گاهی تغییراتی در ظاهرشان دیده شود و آن‌ها را بر وزن‌های دیگری ببینیم:
• مکان، مدار، مقام، مزار و ... **وزن مفعال** (مخصوص ریشه‌هایی است که حرف سومشان «و، ی» است).
• مَقَرٌ، مَحَلٌ و ... **وزن مفَعل** (مخصوص ریشه‌هایی است که دو حرفشان شبیه هم است).

مرَمَى (دروازه)، مَقْهَى (قهقهه خانه)، مَسْقَى (شفاخانه) **وزن مفعی** (مخصوص ریشه‌هایی است که حرف سومشان «و، ی» است).
اسم مکان در فعل‌های ثلثی مزید دقیقاً هم وزن اسم مفعول است. در این صورت فقط ترجمه می‌تواند راه تشخیص مناسبی باشد.
نکته
• مُسْتَنْقَع (مرداب)، مُسْتَوْضَف (درمانگاه)، مُسْتَشْفَى (بیمارستان)

نحوه نسبتی

عین اسم المکان:

- ۱ مَقْرَبٌ **مُنظَّم** ۲ مَحَبَّةٌ **مُرِسِّل** ۳ مَحَبَّةٌ **مَقْرَبٌ**

گزینه (۱) – «مَقْرَبٌ» به معنای «جایگاه» اسم مکان است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۴ «مَرِسِّل» **اسم الفاعل (فرستنده)** ۵ «مَحَبَّةٌ» **مصدر (محبت کردن)**
۶ «مُنظَّم» **اسم المفعول (به نظم درآمده)**

عین ما فيه اسم المکان:

- ۱ لا يسمح مكتتبنا لأن نسجد لغير الله.
۲ الإنسان الصادق معتمد عند أصدقائه.
۳ ما يئس العلماء من معرفة الظواهر الطبيعية.
۴ أكرم المديرين تلاميذه بالمؤودة والمرحمة.
گزینه (۱) – «مَكْتَبٌ» بر وزن «مفعول» اسم مکان است. ترجمه عبارت: آیین ما به ما اجازه نمی‌دهد که برای غیر خدا سجده کنیم.

بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۵ «مُعْتَمَدٌ» (م...ن) اسم مفعول از ثلثی مزید است. ترجمه عبارت: انسان راستگو نزد دوستانش مورد اعتماد است.
۶ «معرفة» مصدر است. ترجمه عبارت: دانشمندان از شناخت پدیده‌های طبیعی نالمید نشدن.
۷ «المؤودة، المرحمة» مصدر هستند. ترجمه عبارت: مدیر، دانش‌آموزان خود را با دوستی و مهربانی گرامی داشت.



نکته
• جمع اسم‌های مکان (مفعول، مفعیل، مفعولة) بر وزن «مفعاعل» می‌آید، بنابراین برای پیدا کردن اسم‌های مکان وزن «مفاععل» را هم باید در نظر داشته باشیم.
«مطاعم» جمع «مطعم»؛ رستوران، «منازل» جمع «مثُلِّ»؛ خانه، «مطبعة» جمع «مطباع»؛ چاپخانه، «ملعب»؛ ورزشگاه.

نحوه نسبتی

عین ما ليس فيه اسم المکان:

- ۱ كاتت مزارع محافظة مازندران من أجمل المناطق جداً.
۲ شاهدت زميلتي في المكتبة العامة صباحاً.

۳ هو أعلم بمن ضلل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين.

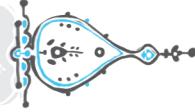
گزینه (۳) – «المهتدین» با «م» شروع شده و عین الفعل آن کسره دارد، بنابراین اسم فاعل است. ترجمه آیه شریفه: او به کسی که از راهش گمراه شد آگاهتر است و او به هدایت یافتگان آگاهتر است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۱ «مزارع» جمع «مزارعه» بر وزن «مفعولة» **اسم مکان**. ترجمه عبارت: مزرعه‌های استان مازندران واقعاً از زیباترین جاهای بود.
۲ «المكتبة» بر وزن «مفعولة» **اسم مکان**. ترجمه عبارت: دوستم را صبح در کتابخانه عمومی دیدم.
۳ «المرمى» **بر وزن «مفعى»** **اسم مکان**. ترجمه عبارت: دروازه‌بان کشور ایران در مسابقه جهانی، مرا به شگفت می‌آورد.



نکته
• اسم‌هایی که در معنای مکان هستند ولی بر وزن‌های اسم مکان نیستند را اسم مکان نمی‌گیریم مانند: الصَّفَ (کلاس)، شارع (خیابان)، زُقاق (کوچه)، دار (خانه) و



ترجمه عبارات مهم

پدران و مادران دوست دارند فرزندانشان را در بهترین حالت ببینند.	يُحِبُّ الْأَبَاءُ وَ الْأَمْهَاتُ رُؤيَةً أَوْ لَادِهِمْ فِي أَحْسَنِ حَالٍ
و در قرآن کریم «لقمان حکیم» را می‌بینیم که به پرسش پندهای ارزشمندی را تقدیم می‌کند.	وَ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ نَرَى لِقَمَانَ الْحَكِيمَ يُعَذِّمُ لِابْنِهِ مَوَاعِظَ قِيمَةً، وَ هَذَا نَمُوذَجٌ تَرَبُّوِيٌّ لِيَهَدِيَ بِهِ كُلُّ الشَّبَابِ.
و این یک نمونه تربیتی (پرورشی) است تا با آن همه جوانان هدایت شوند.	﴿يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَ أَمْرُ بِالْمُعْرُوفِ وَ انْهِ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
«ای پسرکم نماز را بر پای دار و به کار نیک دستور بده و از کار زشت بازدار.	وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزِيزِ الْأَمْوَرِ ﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزِيزِ الْأَمْوَرِ﴾
و بر آن چه به تو رسیده است (بر تو اصابت کرده است) شکیبایی کن، به درستی که آن از کارهای مهم است.»	﴿وَ لَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَ لَا تَمْسِخِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾
«و با تکریر ویت را از مردم برنگردان و در زمین شامانه و با ناز و خودپسندی راه نزو زیرا خدا هر خودپسند فخرفروشی را دوست ندارد.	وَاقِصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْحَمِيرِ ﴿وَاقِصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْحَمِيرِ﴾
و در راه رفتن خود میانه روی کن و صدایت را پایین بیاور به درستی که زشتترین صدایها بی‌گمان صدای خران است.»	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَنْ يُحَافِظُ عَلَى الصَّلَاةِ فِي وَقْتِهَا.
قطعاً خداوند کسی را که بر نماز در وقت خود، نگهداری می‌کند، دوست می‌دارد.	«الْحِكْمَةُ تَعْمَرُ فِي قَلْبِ الْمُتَوَاضِعِ، وَ لَا تَعْمَرُ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ الْجَبَارِ.»
حکمت در قلب [انسان] فروتن ماندگار می‌شود و در قلب [انسان] مغrovor و ستمکار زورمند ماندگار نمی‌شود.	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُعْجَبٍ بِنَفْسِهِ.
همانا خداوند هر خودپسندی را دوست ندارد.	فَقَدْ شَبَّهَ اللَّهُ كَلَامَ مَنْ يَرْفَعُ صَوْتَهُ دُونَ دَلِيلٍ مَنْطِقِيٍّ بِصَوْتِ الْحِمَارِ.
پس خداوند سخن کسی را که صدایش را بدون دلیل منطقی بالا می‌برد به صدای خر تشبیه کرده است.	دَعْ شَاتِمَكَ مُهَانًا تُرْضِ الرَّحْمَنَ وَ تُسْخِطِ السَّيْطَانَ وَ تُعَاقِبْ عَدُوَّكَ.
دشمن‌گوی خود را خوار رهائی تا [خدای] بخساینده را خشنود و اهریمن را خشمگین کنی و دشمنت را کیفر داده باشی.	مَا أَرْضَى الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ بِمِثْلِ الْحِلْمِ، وَ لَا أَشْحَطَ السَّيْطَانَ بِمِثْلِ الصَّمْتِ، وَلَا عُوقَبَ الْأَحْمَقُ بِمِثْلِ السُّكُوتِ عَنْهُ.
مؤمن پروردگارش را با [چیزی] مانند بردباری خشنود، و اهریمن را با [چیزی] همانند خاموشی خشمگین نکرد، و نادان با چیزی همانند دم فروبوستن در برابرش کیفر نشد.	أَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ.
داناترین مردم کسی است که علم مردم را به علم خودش بیفزاید. (افزود)	أَحَبَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَقُهُمْ لِعِبَادِهِ.
محبوب‌ترین بندگان خدا نزد خداوند، سودمندترین آن‌ها برای بندگانش است.	﴿وَ جَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾
و با آن‌ها به روشی که بهتر است گفت و گو کن؛ به راستی پروردگارت نسبت به کسی که از راه او گمراه شده آگاه‌تر است.»	تَبَدَّلُ الْأَسْعَارُ مِنْ خَمْسَةٍ وَ سَبْعِينَ أَلْفًا إِلَى خَمْسَةٍ وَ ثَمَانِينَ أَلْفَ تِوْمَانٍ.
قیمت‌ها از هفتاد و پنج هزار [تومان] شروع می‌شود تا هشتاد و پنج هزار تومان.	أَعْطِنِي بَعْدَ التَّخْفِيفِ مِئَتَيْنِ وَ عِشرِينَ أَلْفًا.
بعد از تخفیف، دویست و بیست هزار [تومان] به من بده.	

آن مغازه همکارم است، او شلوارهای بهتری دارد.

ذلك متجر زميلي، له سراويل أفضل.

هر کس اخلاقش بد شد خودش را عذاب داد.

من ساء حُلْقَه عَذَبَ نَفْسَه.

من فقط فرستاده شدم تا شرفت‌های اخلاقی را کامل کنم.

إِنَّمَا بَعْثَتُ لِأَتَّمِمَ مَكَارَمَ الْأَخْلَاقِ.

خداؤند، همان‌گونه‌که آفرینش مرانیکو‌گرداندی، خلق و خویم را [نیز] نیکوبگردان.

اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ حَلْقَيِ، فَحَسِّنْ حَلْقَيِ.

در ترازو [ترازوهای اعمال] چیزی سنگین‌تر از اخلاق نیکو نیست.

لَيْسَ شَيْءٌ أَنْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ.

خداؤند به کسی جز [به اندازه] توانایی‌اش تکلیف نمی‌کند.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

وازگان و اصطلاحات

سَاءَ: بد شد (مضارع: يَسُوءُ)

أَنْقَلَ: سنجین‌تر

سِعْرُ: قیمت (جمع: أَسْعَارٌ)

إِذْنُ: بنابراین

الشَّامِ: دشنامد هنده

إِسْتَهْلَكَ: مصرف کردن (إِسْتَهْلَكَ، يَسْتَهْلِكُ)

شَبَّهَ: تشبیه کرد (مضارع: يَشَبِّهُ)

أَعْضُضُ مِنْ صَوْتِكَ: صدایت را پایین بیاور (عَضَضَ، يَعْضُضُ)

الْأَصْمَتُ: خاموشی، دم فروبستن

إِقْتِصَادُ: صرفه جویی (إِقْتَصَادٌ، يَقْتَصِدُ)

ضَلَّ: گمراه شد (مضارع: يَضَلُّ)

إِفْضِيلُ: میانه روی کن (قَصَدَ، يَفْضِيلُ)

عَذَّبَ: عذاب داد (مضارع: يَعْذَّبُ / امر: عَذَّبُ / مصدر: تعذیب)

أَقِيمُ: بر پای دار «أَقِيمَ الصَّلَاةَ» نماز را برپای دار. (أَقِيمَ، يَقِيمُ)

عَرْمُ الْأَمْوَرِ: کارهای مهم

أَنْكَرَ: زشت‌تر، زشت‌ترین = أَقْبَحَ

عَجْبُ: خودپسندی

إِنْهُ: بازدار (نَهَى، يَنْهَى)

غَلَبَ: چیره شد (مضارع: يَغْلِبُ / مصدر: غَلَبة)

أَوْمَرُ: دستور بده (و + أَوْمَرُ = وَأْمَرُ)

فَخَورُ: فخرفروش ≠ مُتواضع

أَهْدَى: هدیه کرد

فُنُونُ: هنرها (مفرد: فَنٌ)

بَنْفَسْحَى: بنفس

قَدْ: گاهی، شاید (بر سر مضارع) / بر سر ماضی معادل ماضی نقلی

تَخْفِيفُ: تخفیف، تخفیف دادن

قَيِّمُ: ارزشمند

تَرْبُوَى: پرورشی

لَا تَمْشِ: راه نرو (ماضی: مَشَى / مضارع: يَمْشِي)

تَرْضِيَ: خشنود می‌کنی (أَرْضَى، يُرْضِي)

لَا تَصْعَزْ حَدَّكَ: با تکبر رویت را برنگردان (مضارع: يَصْعَزُ)

تَعْمَرُ: عمر می‌کند، در اینجا ماندگار می‌شود (عَمَرَ، يَعْمَرُ)

لَـ: بـ گمان (حرف تأکید)

تَتَمَمَ: کامل کرد (مضارع: يَتَمَمُ / امر: تَمَّ / مصدر: تَتَمِّم)

لِيَهْتَدِيَ: تا راهنمایی شود (ماضی: اهْتَدَى)

تَعَاقِبُ: کیفر می‌دهی، کیفر می‌دهد (ماضی مجھول: عُوقَبٌ: کیفر شد)

مَاتِلِيَ: آن چه می‌آید

جَاذِلُ: گفت و گو کرد، ستیز کرد (مضارع: يَجَادِلُ / امر: جَادِلٌ / مصدر: مَجَادَلَة)

مَشْجُرُ: مغازه (جمع: مَتَاجِرٌ)

جَتَّابُ: ستمکار زورمند «صفت خدا به معنای توامند»

مُختَالُ: خودپسند = مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ، مَرَحَّاً: شادمانه و با ناز و خودپسندی

جيـران: همسایگان (مفرد: جار)

مَشْيِ: راه رفتن

حَسَنَ: نیکو گردانید (مضارع: يَحْسُنُ / امر: حَسَنٌ / مصدر: تَحسِينٌ)

مَصْنَعُ: کارخانه (جمع: مَصَانِعٌ)

حَمِيرُ: خرها (مفرد: حِمار)

مَطْبَخُ: آشپزخانه

حَيَّ: بستاب

مَطْبَعَةُ: چاپخانه

حَدَّةُ: گونه

مَطْعَمُ: رستوران (جمع: مَطَاعِمٌ)

حَفَقَ: تخفیف داد (مضارع: يَحْفَقُ / امر: حَفَقُ / مصدر: تَحْفِيفٌ)

مَعْجَجُ بِنَسْيَهِ: خودپسند / إعْجَاجٌ بِالنَّفْسِ: خودپسندی

دَعَ: رها کن (وَدَعَ، يَدَعُ)

مَلَعَبُ: ورزشگاه (جمع: مَلَاعِبٌ)

زَمِيلُ: همکار، هم‌شاگردی

سَوْدَدَغُ : می سپاریم	مَنْزِلٌ : خانه (جمع: مَنَازِلٌ)
نَلْقَى : دیدار می کنیم	مُنْكَرٌ : کار رشت
نَمُوذَجٌ : نمونه (جمع: نَمَادِجٌ)	الْفَهَانٌ : خوار
نَوْعَةٌ : نوع، جنس	مَهْلَأٌ : آرام باش
نَهَىٰ : بازداشت، نهی کرد (مضارع: يَنْهَىٰ / مصدر: نَهَىٰ)	مَيْرَىٰ : جدا و سوا کرد (مضارع: يَمْيَرَىٰ / امر: مَيْرَىٰ)
يُسْخَطُ : خشمگین می کند (ماضی: أَسْخَطَ)	مَيْزَانٌ : ترازو (ترازوی اعمال) (جمع: مَوَازِينٌ)
يُقَدِّمُ : تقديم می کند، پیش می فرستد (ماضی: قَدَّمَ)	نَاهِيٰ، نَاهِيٰ : بازدارنده (جمع: ناهون، ناهین و نهاده)
	نَتَمَمَىٰ : آرزو می کنیم

كلمات متراوف

صَدَاقَةٌ = وَدٌ = حُلَّةٌ (دوستی)	أَحْمَقٌ = جَاهِلٌ (نادان)
صَمْتٌ = سُكُوتٌ (سکوت)	أَرَادَ = شَاءَ = طَلَبٌ = إِشْتَهَىٰ (خواست)
عَجْبٌ = غُرُورٌ (خودپسندی)	أَعْمَالٌ = أَمْوَالٌ (کارها)
عَذْبٌ = عَاقَبٌ (مجازات کرد)	أَنْكَرٌ = أَقْبَحٌ (زنستترین)
عِزْمُ الْأَمْرِ = الْأَمْرُ الْمُهْمَةُ (کارهای مهم)	إِهْتَمَامٌ = جَهْدٌ = سَعْيٌ = جَدٌ = مُحاوَلَةٌ (تلاش، کوشش)
عَفْرَ = سَامَحَ = عَفَا (بخشید)	بَعْثَثٌ = أَرْسَلَتٌ (فرستاده شدم)
فَوْقَ = عَلَىٰ (بر، روی، بالای)	تَكَلَّمٌ = تَحْدَثٌ = نَطَقٌ (بر زبان آورد، صحبت کرد)
مَتَجَرٌ = دَكَانٌ (مغازه)	جَلْمٌ = ضَبَرٌ (بردباری)
مُخْتَالٌ = مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ (خودپسند)	حَيَّ = عَجَّلٌ = اسْرَعَ (بشتاب، عجله کن)
مَنْزِلٌ = بَيْتٌ (خانه)	خَيْرٌ = أَحْسَنٌ (بهترین)
مَوَاعِظٌ = نَصَائِحٌ (پندها، نصیحت‌ها)	دَعْ = أَنْرَكٌ (رها کن)
نَمُوذَجٌ = مِثَالٌ (نمونه)	رَأَىٰ = نَظَرٌ = شَاهَدَ (دید، مشاهده کرد)
نَوْعَةٌ = جِنْسٌ (جنس)	سِعْرٌ = ثَنَنٌ (قیمت، بها)
يُحَايِفُ = يَحْرُسُ (محافظت می کند، نگهداری می کند)	سَكِينَةٌ = هُدُوٰ (آرامش)
يُرِشِدُ = يَهْدِيٰ = يَدُلُّ (هدايت می کند، راهنمایی می کند)	سَيِّءٌ = قَبِيحٌ (زنست، بد)
يَنْهَىٰ = يَمْنَعُ (منع می کند)	صَارٌ = أَضَبَحَ (شد)

كلمات متضاد

أَمَانَةٌ (وفداری) ≠ خِيَانَةٌ (پیمان‌شکنی، بی‌وفایی)	آباءٌ (پدران) ≠ أَمْهَاتٌ (مادران)
أَوْمَرٌ (دستور بد) ≠ إِلَهٌ (بازدار)	أَبْيَضٌ (سفید) ≠ أَسْوَدٌ (سیاه)
بَايْعَ (فروشنده) ≠ مُشْتَرِيٰ (خریدار)	أَحْسَنٌ (نیکی کرد) ≠ أَسَاءٌ (بدی کرد)
حَسْنٌ (خوب) ≠ سَيِّئٌ (بد)	أَرَادَ (فرومایگان) ≠ أَفَاضِلٌ (شايسنگان)
حُسْنٌ (خوبی) ≠ سُوءٌ (بدی)	إِسْتَهْلَاكٌ (صرف کردن) ≠ إِنْتَاجٌ (تولید کردن)
حَلَالٌ (حلال) ≠ حَرَامٌ (حرام)	أَغْضَضٌ (پایین بیاور) ≠ لَرْفَعٌ (بالا ببر)
حَيَّ (زنده) ≠ مَيْتٌ / مَيْتَ (مرده)	أَغْلَىٰ (گران‌تر، گران‌ترین) ≠ أَرْخَصٌ (ارزان‌تر، ارزان‌ترین)
حَالَقٌ (آفریدگار) ≠ مَخْلوقٌ (آفریده شده)	إِقْتِرَابٌ (نزدیک شدن) ≠ إِبْتِعَادٌ (دور شدن)
حَيْرٌ (نیکی) ≠ شَرٌ (بدی)	إِقْتَصَادٌ (صرف‌جویی) ≠ إِسْرَافٌ (زیاده‌روی)
حَمْرٌ (بهتر، بهترین) ≠ شَرَّ (بدتر، بدترین)	أَقْلَىٰ (کم‌تر، کم‌ترین) ≠ أَكْثَرٌ (بیشتر، بیشترین)
رَحِيقٌ (ارزان) ≠ غَالِيٰ (گران)	أَكْبَرٌ (بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین) ≠ أَصْغَرٌ (کوچک‌تر، کوچک‌ترین)

قَيْمَم (ارزشمند) ≠ **مَهَان** (خوار، بی ارزش)

مُتَوَاضِع (فروتن) ≠ **مُتَكَبِّر** (خودخواه)

مُخَاطِب (مخاطب) ≠ **مُتَكَلِّم** (گوینده)

مَشْرِق (شرق) ≠ **مَغْرِب** (غرب)

مَعْرُوف (کار خوب) ≠ **مُنْكَر** (کار بد)

مَقْبُول (پذیرفته شده) ≠ **مَرْدُود** (رد شده)

مَهَلًا (آرام باش) ≠ **عَجَلٌ** (بشتاب)

نَفْع (سود) ≠ **ضَرَر / خُسْرَان** (زیان)

يَصْعَرُ (روی برمی گرداند) ≠ **يَلْتَفِثُ إِلَى** (توجه می کند)

سَاءَ (بد شد) ≠ **حَسْنَ** (خوب شد)

سَارِعٌ (عجله کن) ≠ **إِضِيز / مَهَلًا** (صبر کن)

سَكُوت (سکوت) ≠ **كَلَام** (سخن)

شَبَاب (جوانان) ≠ **شَيْوخ** (پیران، سالخوردهان)

ضَائِلُونَ (گمراهان) ≠ **مَهَتَدِينَ** (هدایت یافتهان)

صَلَّ (گمراه شد) ≠ **إِهْتَدَى** (هدایت شد)

عَاقِلٌ (خردمند) ≠ **جَاهِلٌ** (نادان)

عَدَاوَةٌ (دشمنی) ≠ **ضَدَاقةٌ** (دوستی)

عَذَابٌ / عَاقَبٌ (مجازات کرد) ≠ **عَقَرَ** (بخشید)

فَخُورٌ (فخرفروش) ≠ **مَتَوَاضِعٌ** (فروتن)

جمع‌های مکسر

ترجمه	مفرد	جمع	ترجمه	مفرد	جمع	ترجمه	مفرد	جمع
ایستگاه	مَوْقِف	مَوَاقِف	کار	أَمْرٌ	أَمْرُور	حدیث، سخن	حَدِيثٌ	أَهَادِيْث
همسایه	جار	جِيرَان	جمله	جُمْلَة	جُمْلُلَة	خلق و خوی، رفتار	حُلْقٌ، حُلْقٌ	أَحْلَاقٌ
خر	حِمار	حَمَيْر	پدر	أَبٌ	أَبَاء	دعا	دُعَاء	أَدْعَيَة
مرد	رَجُل	رِجَال	ماه	شَهْرٌ	أَشْهُرٌ	قیمت، بها	سِعْرٌ	أَسْعَارٌ
همشاگردی، همکار	زَمِيل	زَمَلَاء	برادر، دوست	أَخٌ	أَخْوانٌ	اسم، نام	اسْمٌ	أَسْمَاءٌ
گرگ	ذئب	ذَئَاب	فرومایه‌تر	أَرَذَلٌ	أَرَذَلُلَ	برتر، برترین	أَفْضَلٌ	أَفْضَلٌ
جوان	شاب	شَابَ	استاد	أَسْتَاذٌ	أَسْتَاذَة	معازه	مَتَاجِرٌ	مَتَاجِرٌ
بدبختی، سختی	شَدِيدَة	شَدَيْدَه	نام، اسم	إِسْمٌ	أَسْمَاءٌ	چارپا	بَهَائِمٌ	بَهَائِمٌ
روباه	تعلب	تَعَلَّبٌ	دوست، یار	صَدِيقٌ	أَصْدِقَاءٌ	کوه	جَبَلٌ	جَبَلٌ
دانش	علم	عِلْمٌ	علوم	صَوْتٌ	أَصْوَاتٌ	شلوار	سِرَاوِيلٌ	سِرَاوِيلٌ
ترازو	میزان	مَوازِين	کار	عَمَلٌ	أَعْمَالٌ	بنده	غَبْدٌ	غَبْدٌ
هنر	فن	فُنُونٌ	رفتار	فِعْلٌ	أَفْعَالٌ	مدرسه	مَدَارِسٌ	مَدَارِسٌ
كتاب	كتاب	كُتُبٌ	فامیل نزدیک، خویشاوند	قَرِيبٌ	أَقْرِبَاءٌ	عیب	عَيْبٌ	عَيْبٌ
سختی، دشواری	مشکلۀ	مَشَكِلَه	بزرگ‌تر	أَكْبَرٌ	أَكْبَرِيهَن زنانه	پیراهن زنانه	فَسَاتِينٌ	فَسَاتِينٌ
مصدر	مَصَدِر	مَصَادِر	رنگ	لَوْنٌ	أَلْوَانٌ	rstوران، غذاخوری	مَطَاعِمٌ	مَطَاعِمٌ
پند و اندرز	مَوْعِظَة	مَوَاعِظٌ	متن	نَصٌّ	نُصُوصٌ	بزرگی	مَكْرَمَه	مَكْرَمَه
نمونه	نمودج	نَمَادِجٌ	فرزنده	وَلَدٌ	أَوْلَادٌ	لباس، جامه	مَلَابِسٌ	مَلَابِسٌ
نهی کننده، بازدارنده	ناهی	نُهَاهَه	ساخت، ترکیب	تَرَكِيبٌ	تَرَكِيبٌ	ورزشگاه، زمین بازی	مَلَعَبٌ	مَلَعَبٌ
			تمرين	تَمَرِينٌ	تَمَرِينٌ	خانه	مَنَازِلٌ	مَنَازِلٌ

کلمات مشابه

إِسْتِهْلَاك: مصرف	ذَهَب: رفت	رُؤْيَا: دیدن
هَلاَكَة: نابودی	ذَهَبَتْ: طلا	رَأَى: دید
مَعْجَبٌ بِنَفْسِهِ: خودشیفته	حَسْنٌ: خوب	غَالِيَة: گران
الْعَجْبُ: خودپستندی	أَحْسَنَ: بهتر	عَالِيَة: بالا
تَعَجُّبٌ: شگفتی		
حَيَّ: بشتاب	رَجَاءً: لطفاً	مُقْتَصِدٌ: میانه رو
حَيَاً: زنده	رَجَاءٌ: امید	إِقْتِصَادٌ: صرفه جویی
أَعْلَى: بلندتر، بلندترین	سَاءَ: بد شد	قَضَدٌ: عزم کرد، خواست
أَعْلَى: گران تر، گران ترین	سُوءٌ: بد	إِقْصَدٌ: میانه روی کن
	بِئْسٌ: [چه] بد است.	
رُبَّ: چه بسا	شَهْرٌ: ماه	مَطْعَمٌ: رستوران
رَبٌّ: پروردگار	مَشْهُورٌ: معروف	مَطْبَخٌ: آشپزخانه
		مَطْبَعَة: چاپخانه
		إِذْنٌ: بنابراین
		إِذْنٌ: اجازه
		أَذْنُ: گوش

كلمات عربية به عربي

حِمَار: حَيَّانٌ يُسْتَخَدَمُ لِلْحَمْلِ وَ الرَّكْوبِ.

خر: حیوانی که برای باربری و سواری به کار گرفته می‌شود.

مُختال: الإنسان الذي يفتخر بنفسه كثيراً.

خود پسند: انسانی که به خودش بسیار افتخار می‌کند.

خَدٌّ: عَضْوٌ فِي الْوَجْهِ.

گونه: عضوی در صورت است.

مُنْكَرٌ: الْعَمَلُ السَّيِّءُ وَ الْقَبِيحُ.

کار زشت: کار بد و زشت

5 6 7

9

ملعب: مكان يلعب فيه الرياضيون.

ورزشگاه: جایی که ورزشکاران در آن بازی می‌کنند.

مَطْعَمٌ: مَكَانٌ لِأَكْلِ الطَّعَامِ.

رستوران: جایی برای خوردن غذا.

مَطْبَخٌ: مَكَانٌ لِطَبِخِ الطَّعَامِ.

آشپزخانه: جایی برای پختن غذا.

جبار: الْمُسْتَبِدُ الَّذِي لَا يَرَى لِأَحَدٍ عَلَيْهِ حَقًّا.

دروس‌های چهارگزینه‌ای

وازگان

١- عَيْنُ الصَّحِيحِ لِتَكْمِيلِ التَّرْجِمَةِ:

«أَرَادَ قُنْبِرٌ أَنْ يَسْبِبَ الذِّي كَانَ سَبَبَهُ». «قُنْبِرٌ كَه كُسْيٍ رَاكِه او رَا دَشْنَام دَادِه بُودَه».

- (۱) می خواست - دشنام بدهد (۲) خواست - دشنام بدهد
 (۳) خواسته بود - دشنام داده باشد (۴) می خواهد - نصیحت کند

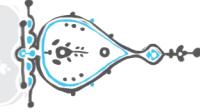
٢- عَيْنُ مَا لِي سُ فِيهِ مِنِ الْمُتَضاد:

(٢) أ. بـَ قَمِصاً، خصاً، هذه الأسباب غالبةً جدًا.

١) الألف من الأصدقاء قليلاً واحد من الأعداء كثيـراً

٤) يبحث الآباء والأمهات تقدّم أولادهم في العلم.

۳) اللَّهُمَّ كَمَا حَسِنَتْ خَلْقُكَ فَحَسِّنْ خَلْقَ



١٧- عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنْ تَرْجِمَةِ الْعَبَارَاتِ الْمُعَيْنَةِ:

- (٢) أَكْبَرُ الْغَيْبِ أَنْ تَعْيِبَ مَا فِيكَ مُثُلُّهُ: آنَّهُ دَرَّ تَوْسِتَ عَيْبَدَارِ شُودَ.
- (٤) «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِحْتَنُوا كَثِيرًا مِّنَ الظُّنُونِ» از گمان، بسیار دوری کنید.
- ١٨- عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ: «كَمْ هَذَا الْفَسْتَانُ؟ أَلْفُ تَوْمَانٍ، أُرِيدُ مِنْ جَدِيدَةٍ».
- (٤) لَوْنَ - ثَلَاثَوْنَ - فَسَاتِينٍ (٣) أَسْعَارٌ - ثَلَاثَةٌ - غَالِيَةٌ (٢) أَرْخَصٌ - أَرْبَعَيْنَ - نَوْعَيَاتٍ (١) سَعْرٌ - أَرْبَعُونَ - نَوْعَيَةٍ
- ١٩- عَيْنُ الْجَوَابِ الْمُنَاسِبِ لِلْسُّؤَالِ التَّالِيِّ: «بِكِمْ تَوْمَانٍ هَذِهِ السَّرَاوِيلُ؟»
- (٤) الْفَسَاتِنُ بِتَسْعِينَ أَلْفَ تَوْمَانٍ (٣) تَنَضَّلِيٌّ، أَنْظَرِيٌّ (٢) سَيِّدَتِي، مَاعِنَدِنَا سِرْوَالٌ أَرْخَصٌ (١) تَبَدِّلُ الْأَسْعَارُ مِنْ أَرْخَصٍ إِلَى أَغْلَى.
- ٢٠- عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ: كَمْ صَارَ الْمُبْلَغُ؟ مَئَانٌ وَ ثَلَاثَيْنَ أَلْفَ تَوْمَانٍ. أَعْطَيْنِي بَعْدَ عَشْرِيْنَ أَلْفًا».
- (٤) الرَّجَالِيٌّ (٣) الْمَتَجَرٌ (٢) التَّحْفِيْض (١) النَّوْعَيَاتِ
- ٢١- عَيْنُ السُّؤَالِ الْمُنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ:؟ أَبِيَضٌ وَ بَنَفْسَجِيٌّ وَ الأَحْمَرُ.
- (٤) مَا هِيَ الْأَسْعَارُ الْجَدِيدَةِ؟ (٣) هَلْ يَخْتَلِفُ حَسْبُ التَّوْعِيَةِ؟ (٢) أَيُّ لَوْنٍ فِي مَتَجَرِكِمْ؟ (١) أَيْنَ كُنْتُمْ؟

٢٢- عَيْنُ جَوَابًا جَاءَ فِيهِ الْكَلْمَةُ الْغَرِيبَةُ فِي الْمَعْنَى:

- (٤) أَسْوَدٌ - بَسْرٌ - غَالِيٌّ (٣) مَتَجَرٌ - مَطْعَمٌ - مَكَتَبَةٌ (٢) سِرْوَالٌ - قَمِيصٌ - فَسَاتِنٌ (١) رَمِيلٌ - مَوْظَفٌ - بَائِعٌ

٢٣- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي ضِبْطِ حِرَكَاتِ الْكَلْمَاتِ:

(٤) عَلَيْنَا أَنْ لَا تَرْقَعَ أَصواتَنَا فَوقَ صوتِ الْمَخَاطِبِ.

(٣) أَجِبْ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ.

٢٤- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي ضِبْطِ حِرَكَاتِ الْكَلْمَاتِ:

- (١) كَانَتْ مَكْتَبَةً «جَنْدِي سَابُور» فِي خُوزَسْتَانَ أَكْبَرَ مَكْتَبَةً فِي الْعَالَمِ الْقَدِيمِ. (٢) أَعْطَيْنِي بَعْدَ التَّحْفِيْضِ مَئَيْنَ وَ عَشْرِيْنَ أَلْفًا.
- (٤) اِشْتَرَيْنَا سِرْوَالٍ وَ فَسَاتِنٍ بِأَسْعَارٍ رَخِيْصَةٍ فِي الْمَتَجَرِ.

٢٥- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي ضِبْطِ حِرَكَاتِ الْكَلْمَاتِ:

(١) السُّكُوتُ دَهَبَ وَ الْكَلَامُ فِضَّلٌ.

(٣) نَهَى اللَّهُ عِبَادَهُ عَنْ شُخْرِيَّةِ الْآخَرِينَ.

دَرْجَمَهُ، تَعْرِيفُهُ وَ مَفْهُومُهُ

٢٦- «مَا أَرْضَى الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ بِمِثْلِ الْحَلْمِ وَ لَا أَسْخَطَ السَّيِّطَانَ بِمِثْلِ الصَّمَدِ»:

(١) مُؤْمِنٌ پُرورِدَگارش را با [چیزی] به مانند بردباری خشنود نکرد و اهریمن را با [چیزی] همانند خاموشی خشمگین نکرد.

(٢) چیزی که پُرورِدَگار را از مُؤْمِن راضی می‌کند مانند صبر است و شیطان را چیزی به مانند سکوت عصبانی نکرد.

(٣) مُؤْمِن از سوی پُرورِدَگارش با بردباری خود خشنود خواهد شد و شیطان به مانند خاموشی اش خشمگین می‌شود.

(٤) مُؤْمِن پُرورِدَگار را با سکوت و صبر خشنود کرد و اهریمن را با [چیزی] به مانند خاموشی خشمگین کرد.

٢٧- «... وَ جَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ...»:

(١) وَ با كَسِيَّ كَهْ نِيَكُوتِرِينَ اسْتَسْتِيزَ مِنْ كَنِيَّ زِيرَا مِيَ دَانِيَ كَهْ پُرورِدَگارَ كَسِيَّ رَا كَهْ از راهش بِرْگَشتَ، مِيَ شَنَاسِدَ.

(٢) وَ با رَوْشِيَّ كَهْ آنَ نِيَكُوتِرِ اسْتَسْتِيزَ كَنْ هَمَانَا پُرورِدَگارتَ بَهْ كَسِيَّ كَهْ از راهش گَمَراهَ شَدَ، دَانَاتِرَ اسْتَ.

(٣) وَ بَهْ هَمَانَ روْشِيَّ كَهْ آنَ بَهْترَ اسْتَ مَاجَدَلَهَ كَنْ چِرا كَهْ پُرورِدَگارَ توَ بَهْ كَسِيَّ كَهْ از راهش گَمَراهَ مِيَ شَودَ، آگَاهِي دَارَدَ.

(٤) وَ بَهْ نِيَكِيَّ با آنَهَا بَهْ مَبَارِزَه بِرْخِيزَ هَمَانَا پُرورِدَگارتَ تَنَهَا كَسِيَّ اسْتَ كَهْ بَهْ گَمَراهَنَ از راهش دَانَاتِرَ اسْتَ.

٢٨- «قَدْ يَكُونُ بَيْنَ زَمَلَائِنَا مَنْ هُوَ أَفْضَلُ مَنَا فَيُجِبُ أَلَا نَكُونَ مِنَ الْمُعْجَبِيْنَ وَ لَا نَذَكِرُ عِيوبَ أَحَدٍ بِكَلَامٍ حَفَّيْ أوْ بِإِشَارَةٍ»:

(١) میان همکاران ماکسی که او ز ما بهتر است، وجود دارد پس واجب شد که از مغروان نباشیم و یکی از عیبهای آن ها را با سخنی پنهانی و یا به اشاره ای ذکر نکنیم.

(٢) شاید در میان دوستانتان کسی باشد که از شما بهتر است پس نباید از خود پسندان باشید و عیبهای کسی را با سخن درشت و یا کوچک، برملا کنید.

(٣) گاهی میان همکارانمان کسی می باشد که او ز ما بهتر است پس نباید از خود پسندان باشیم و نباید عیبهای کسی را با سخنی پنهان و یا بالشاره ای بیان کنیم.

(٤) میان همکارانمان همیشه کسی هست که بهتر از ماست و ما نباید خودشیفته باشیم و نباید عیوب کسی را با سخنی پنهانی و یا آشکار، فاش کنیم.



-۲۹- «عَلَيَّ أَنْ أَبْتَعِدَ عَنِ الْغَيْبَةِ، لِأَنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا وَ هِيَ مِنْ أَكْبَرِ الدُّنْوَبِ!»:

۱) باید از غیبت برحدز باشم چرا که خداوند آن را حرام کرد و آن از گناهان بزرگ است!

۲) باید خودم را از غیبت دور ننم برای این که خداوند آن را حرام کرد و آن از گناهان است!

۳) بر من است که از غیبت کردن دور بشوم چون که خدا آن را حرام کرد و آن بزرگترین گناه است!

۴) لازم است که از غیبت دور شوم زیرا خداوند حرامش نموده و آن از بزرگترین گناهان است!

-۳۰- «لَا أُحِبُّ أَنْ تَعَيِّبَ زَمِيلِي، عَسَى أَنْ تَكُونَ مُثْلَهُ أَيْضًا!»: دوست ندارم که

۱) همکارم از من عیب‌جویی کند، شاید خودش هم مثل من باشد!

۲) از همکارم عیب‌جویی کنی، کاش تو نیز مانند وی باشی!

-۳۱- «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»: بگو

۱) به پروردگار فلق پناه می‌برم از شر آن چه آفریده است!

۲) به خداوند صیحدم پناهنده می‌شوم از شرارت‌های آفریدگانش!

-۳۲- «يَا أَيُّهَا الطَّلَابُ: لَا يَسْخُرُ أَحَدٌ مِنْ أَحَدٍ وَ اتَّقُوا اللَّهَ!»:

۱) ای دانش‌آموزان؛ نباید کسی کسی را مسخره کند و از خدا پروا کنید!

۲) ای دانشجویان؛ نباید کسی دیگری را مسخره کند و باید از خدا پروا کنید!

۳) ای دانش‌آموختگان؛ باید یکی دیگری را مسخره نکند و باید تقوای خدا کنید!

۴) ای دانشجویان؛ باید یکی به‌وسیله یکی دیگر مسخره نشود و تقوای خدا کنید!

-۳۳- «يَا بُنَيَّ، هَذِهِ الْقَصْصَةُ نَمُوذِجٌ تَرْبُويٌّ يَقْدِمُ لَكَ عِبْرًا نَافِعَةً عَنِ الشَّدَائِدِ وَ مَا أَصَابَكَ مِنَ الدَّهْرِ.»:

۱) ای پسرکم، این داستان‌های کوتاه نمونه‌ای تربیتی هستند که به تو عبرت‌هایی سودمند هنگام سختی‌ها و هر آن چه از روزگار به تو برسد، را ارائه می‌دهد.

۲) فرزندم، این‌ها داستان‌هایی کوتاه‌ند و نمونه‌هایی تربیتی که برای تو عبرت‌های مفیدی به هنگام مشکلات و هر آن چه از روزگار ببینی، تقدیم می‌کند.

۳) ای فرزندان من، این انک‌الگویی تربیتی هستند که عبرتی سودمند هنگام سختی و هر آن چه روزگار می‌دهد، تقدیم می‌کند.

۴) ای پسرم، این داستان‌های کوتاه نمونه‌ای از تربیت هستند که برایت عبرت‌هایی مفید به هنگام دشواری‌های روزگار و آن چه به تو اصابت می‌کند، خواهد رساند.

-۳۴- «أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادَهِ.»:

۱) محبوب‌ترین بندگان خدا به خدا سودمندترینشان به بندگانش سود می‌رسانند.

۲) خداوند بندگانی را دوست دارد که به بندگانش سود می‌رسانند.

۳) دوست‌داشتنی‌ترین بندگان خدا به خدا سودمندترین به همه بندگان است. ۴) دوست دارم بندگان خدا را که به بندگانش سودمند هستند.

-۳۵- «هَذِهِ النَّمَادِجُ التَّرْبُويَّةُ فِي الْمَجَتمِعِ تُسَبِّبُ اهْتِدَاءَ الشَّبَابِ.»:

۱) این نمونه‌های تربیتی در جامعه ما هدایت جوانان را نیز سبب خواهد شد.

۲) این نمونه‌های تربیتی در جامعه باعث هدایت جوانان می‌شود.

۳) این‌ها نمونه‌هایی تربیتی در جامعه‌اند که باعث ارشاد جوانان شده‌اند.

۴) این الگوهای در جامعه تربیت شده‌اند تا باعث هدایت جوانان باشند.

-۳۶- «عَلَيْنَا بِالْإِقْتَصَادِ فِي اسْتِهْلَاكِ الْمَاءِ وَ الْكَهْرَباءِ فِي كُلِّ السَّنَةِ خَاصَّةً فِي فَصْلِ الصَّيْفِ.»:

۱) ما باید در مصرف آب و برق در تمام سال به ویژه در فصل تابستان صرفه‌جویی کنیم.

۲) بر ما واجب است که در تمام سال به ویژه در فصل گرم تابستان در مصرف آب و برق صرفه‌جو باشیم.

۳) بر ماست به صرفه‌جویی کردن در استفاده از آب و گاز در هر سال به ویژه این‌که در فصل تابستان باشد.

۴) ما باید در مصرف آب و برق در همه سال‌ها مخصوصاً در فصل تابستان میانه‌رو باشیم.

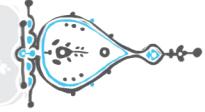
-۳۷- «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنَبُوا كَثِيرًا مِنَ الدُّنْوَبِ فَلَا يَعْتَبُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا!»:

۱) ای کسانی که ایمان آوردید، از بسیاری از گناهان دوری کنید و غیبت یک‌دیگر را نکنید!

۲) کسانی که ایمان آوردن، از گناهان بسیاری دوری کرده، غیبت هم‌دیگر را نمی‌کنند!

۳) آنان که ایمان آورده‌اند، باید از گناه، بسیار دوری کنند و غیبت هم‌دیگر را نکنند!

۴) آنان که ایمان آوردن، از بسیاری از گناهان دوری کردن پس نباید غیبت یک‌دیگر را نکنند!



٣٨- «عَلَى مَرَّ الْعَصُورِ قَدْ عَاشَ أَشْخَاصٌ كَانُوا نَمَادِجَ تَرْبُوَيَّةٍ وَعَمِرُوا فِي قُلُوبِ النَّاسِ!»:

- (١) در گذشت زمان افرادی زندگی کردند که الگوهایی پرورشی بودند و در دل های مردم ماندگارند!
- (٢) در گذر زمان ها اشخاصی زندگی کردند که نمونه هایی تربیتی بوده اند و در قلب های مردم ماندگار شدند!
- (٣) با گذشت زمان افرادی چون الگوهایی تربیتی زندگی کردند و در قلب های مردمان ماندگار شدند!
- (٤) با گذشت عصرها اشخاصی که نمونه هایی پرورشی بودند، زندگی می کردند و در دل های مردمان ماندگارند!

٣٩- «أَفْضَلُ النَّاسِ مَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ.»:

- (١) از برترین مردم است هر کسی که در راه خدا با جان و مالش جهاد کرده است.
- (٢) بهتر است که مردم در راه خدا با جان ها و اموال خود جهاد کنند.
- (٣) بهترین مردم همان کسانی هستند که در راه خدا با جان و مال تلاش می کنند.
- (٤) برترین مردم کسی است که در راه خدا با جان و مال خود جهاد می کند.

٤٠- «شَرَ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَنِبُ الْخَيَاةَ.»:

- (١) بدترین ها از مردم کسانی هستند که امانت را حفظ نمی کنند و به آن خیانت می کنند.
- (٢) بدترین مردم کسی است که پاییند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند.
- (٣) از مردم بد کسانی هستند که به امانت اعتقاد ندارند و از خیانت دوری نمی کنند.
- (٤) مردم بد می شوند زمانی که پاییند به امانت نیستند و از خیانت فرار می کنند.

٤١- «عَلَى الشَّبَابِ أَنْ يَهْتَمُوا بِالرِّياضَةِ وَ حُسْنِ التَّغْذِيَةِ فَإِنَّهُمَا مِنَ الْأَمْوَالِ الْمُهِمَّةَ.»:

- (١) اهمیت دادن به ورزش و غذای خوب بر جوانان واجب است چون از کارهای مهم آن هاست.
- (٢) جوانان باید به ورزش و تغذیه خوب اهمیت بدهند پس آن دو از کارهای مهم هستند.
- (٣) بر جوانان لازم است که به ورزش و تغذیه خود به خوبی بپردازند زیرا از بهترین کارها هستند.
- (٤) همه جوانان به ورزش و تغذیه سالم اهمیت می دهند که هر دو از کارهای مهم هستند.

٤٢- «كَانَتِ الْأُمَّ تَقَدِّمُ لِأَوْلَادِهَا مَوَاعِظَ قِيمَةً وَ تَأْمُرُهُمْ بِالْتَّقْرِبِ إِلَى الْأَفْاضِلِ.»: «مادر»

- (١) به فرزندانش نصیحت های گرانبهای را ارائه می دهد و به آن ها دستور می دهد که به شایستگان نزدیک شوند.
- (٢) پندهای بازرسی را به فرزندان خود داده بود و به آن ها دستور می داد که به شایستگان نزدیک تر شوند.
- (٣) به تمام فرزندانش پیشنهادات ارزشمندی می داد و به آن ها دستور به نزدیک شدن به افراد نیکو را می داد.
- (٤) به فرزندان خود پندهایی ارزشمند می داد و آن ها را به نزدیکی جستن به شایستگان دستور می داد.

٤٣- «إِنْتَعَدْنَ عَنِ الْعَجَبِ وَ لَا تَذَكَّرُنَّ عَيْوَبَ الْآخَرِينَ بِكَلَامٍ حَفَفيٍّ أَوْ بِإِشَارَةٍ.»:

- (١) از تعجب کردن دوری کردن و عیب های دیگران را با سخنانی پنهان یا با اشاره ای یاد نکرند.
- (٢) از خود پسندی دوری کنید و عیب های دیگران را با سخنی پنهان یا با اشاره ای یاد نکنید.
- (٣) از خود پسندی دوری کنید و عیب دیگران را با سخنی آشکار یا با اشاره ها یاد نکنید.
- (٤) از خود پسندی دوری می کنند و عیوب دیگران را با سخن آشکاری یا با اشاره ای یاد نمی کنند.

٤٤- «قَدْ سَقَى بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ هَذِهِ السُّورَةَ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا هَاتَانِ الْآيَتَانِ بِسُورَةِ الْأَخْلَاقِ.»:

- (١) برخی مفسران، این سوره را که در آن، این دو آیه آمده است، سوره اخلاق نامیده اند.
- (٢) بعضی از مفسران، این سوره را که در آن ها این آیه ها آمده است، سوره های اخلاق نامیده اند.
- (٣) یکی از مفسران، آن سوره را که آن آیه ها در آن ذکر شده است، سوره اخلاق می نامند.
- (٤) برخی مفسرهای این سوره را که در آن، این آیه آمده است، سوره اخلاق نامیده بودند.

٤٥- «قَدْ يَكُونُ بَيْنَ زُمَلَائِنَا مَنْ هُوَ دَرْسُهُ أَضَعَفُ مِنَا فَعَلَيْنَا أَنْ نُسَاعِدَهُ.»:

- (١) شاید میان هم کلاسی ها کسی باشد که او درس ضعیفتر از ما داشته باشد، پس بر ماست که به او کمک کنیم.
- (٢) بین هم کلاسی هایمان کسی می باشد که او درس هایش نسبت به ما ضعیف است، پس ما از او یاری می خواهیم.
- (٣) قطعاً بین هم کلاسی هایمان کسانی می باشند که درسشن از ما ضعیفتر است، پس ما باید به آن ها کمک کنیم.
- (٤) گاهی میان هم کلاسی هایمان کسی می باشد که او درس ش ضعیفتر از ماست، پس ما باید به او یاری برسانیم.



۴۶- «قَالَ النَّبِيُّ (ص): إِنَّمَا بَعْثَتْ لِأَنْمَمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ.»:

- ۱) پیامبر اکرم (ص) گفت (فرمودند): «به درستی که از طرف خدا فرستاده شدم تا مکارم اخلاقی را کامل کنم.»
 - ۲) پیامبر (ص) گفت (فرمودند): «به درستی که فرستاده شدم تا مکارم اخلاق را کامل نمایم.»
 - ۳) پیامبر خدا (ص) گفت (فرمودند): «قطعاً فرستاده شده‌ام تا مکارم اخلاقی را به شما برسانم.»
 - ۴) پیامبر (ص) گفت (فرمود): «خدا مرا فرستاد تا مکارم اخلاق را به کمال برسانم.»
- ۴۷- «دَحَلَتْ سُوقَ مَشَهَدَ فِي يَوْمِ السَّبْتِ وَإِشْرَبَتْ سِرْوَالًا بِسِعْرٍ سَبْعَةٍ وَثَمَانِينَ أَلْفَ تَوْمَانٍ.»
- ۱) در روز شنبه وارد بازار مشهد شدم و شلواری را به قیمت هشتاد و هفت هزار تومان خریدم.
 - ۲) داخل بازار مشهد در روز سه‌شنبه شدم و شلواری را به قیمت هفتاد و هشت هزار تومان خریدم.
 - ۳) در روز شنبه وارد بازاری در مشهد خواهم شد و شلواری را به قیمت هشتاد و نه هزار تومان خواهم خرید.
 - ۴) در روز سه‌شنبه داخل بازار مشهد شدم و شلوارهایی را به قیمت هشتاد و هفت هزار تومان خریدم.
- ۴۸- «يَا مُؤْمِنَاتُ جَادِلِنَ مَنْ خَالَفَكُنَّ فِي أَمْرِ الْجِحَابِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ.»
- ۱) زنان مؤمن، باکسایی که در امر حجاب با آن‌ها مخالفت کردند، با چیزی که بهتر است، سیز کردند.
 - ۲) ای زنان مؤمن، در امر حجاب، با کسی که مخالفت کرد، با چیزی که نیکوست، گفت‌وگو کنید.
 - ۳) ای زن مؤمن، باکسی که در امر حجاب با تو مخالفت می‌کند، به وسیله کسی که احسان کرد، گفت‌وگو کن.
 - ۴) ای زنان مؤمن، باکسی که در امر حجاب با شما مخالفت کرد، با روشی که بهتر است، گفت‌وگو کنید.

۴۹- «لِكُلِّ ذَنْبٍ نَّتْيَاجَةٌ سَيِّئَةٌ، مِنْهُ الْغَيْبَةُ الَّتِي يَنْقَطِعُ بِهَا التَّوَاضُلُ بَيْنَ النَّاسِ!»:

- ۱) نتیجه بد برای هر گناهی مثل غیبت وجود دارد، که رابطه بین مردم را قطع می‌کندا!
- ۲) هر گناهی نتیجه بدی دارد، از جمله آن غیبت است که بوسیله آن ارتباط بین مردم قطع می‌شود!
- ۳) برای هر گناهی نتیجه بدی است، از آن جمله غیبی است که روابط بین مردم را قطع می‌کندا!
- ۴) نتیجه بد برای هر گناهی مثل غیبت وجود دارد، که رابطه بین مردم را قطع می‌کندا!

۵۰- «سُوفَ أَعْلَمُ تَلْمِيذَاتِي أَحْسَنُ الطَّرُقَ لِلوصُولِ إِلَى النَّجَاحِ الْأَكْثَرِ فِي الدِّرَاسَةِ.»:

- ۱) برای رسیدن به موفقیت بیشتر به دانش‌آموzan بهترین راهها در تحصیل می‌آموزم.
- ۲) به دانش‌آموzan بهترین راه برای رسیدن به موفقیت‌های بیشتر در درس خواندن را خواهم آموخت.
- ۳) من به دانش‌آموzan خود راههای بهتری را برای رسیدن به موفقیت زیاد در پژوهش می‌آموزم.
- ۴) به دانش‌آموzan بهترین راهها برای رسیدن به موفقیت بیشتر در تحصیل را آموزش خواهم داد.

۵۱- «اجْتَنَابَ كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ سَبَبَ فَلَاحِكَ!»:

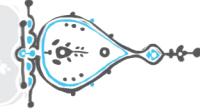
- ۱) از بسیاری از گمان‌ها اجتناب کن تا رستگار شوی!
- ۲) از گمان‌های بسیار دوری کن تا سبب رستگاری شود!
- ۳) اجتناب کردن بسیارت از گمان سبب رستگاری تو است!
- ۴) دوری کردن تو از گمان‌های بسیار سبب رستگاری تو می‌باشد!

۵۲- فِي أَيِّ عَبَارَةٍ يَخْتَلِفُ مَعْنَى كَلْمَةٍ «خَيْرٌ»؟

- ۱) تَعَكُّرٌ سَاعِيٌّ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً!
- ۲) خَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عَيْوَنَكُمْ!
- ۳) خَيْرٌ الْأَمْرُ أَوْسَطُهَا!

۵۳- «إِنَّ عَقَائِدَنَا هِيَ الَّتِي تَدْعُونَا إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ أَوْ أَسْوَئَهَا وَتُبَعَّدُنَا مِنَ الْخَيْرِ أَوِ الشَّرِّ!»:

- ۱) همانا این عقاید ماست که ما را به بهترین اعمال یا بدترین آن دعوت می‌کند و ما را از خوبی و بدی می‌راندا!
- ۲) عقاید ماست که ما را دعوت به اعمال نیک یا رشتترین آن‌ها می‌کند و ما از خوب بودن و بد بودن دوری می‌کنیم!
- ۳) همانا عقاید ماست که برای ما خوب ترین کارها و رشتترین آن‌ها را می‌خواند و ما از خوبی و بدی دوری می‌کنیم!
- ۴) بی تردید عقاید ماست که ما را به نیکوترین کارها یا بدترین آنها فرا می‌خواند و ما را از خوبی یا بدی دور می‌کندا!



٥٤- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) كَانَتِ الْأُمُّ تَكَرَّهُ إِسْتَهْزَاءَ جِيرَانَهَا وَ تَأْمُرُ أُولَادَهَا بِالِإِبْتَاعَدِ عَمَّا تَكَرَّهُهُ: مادر از این‌که همسایگان را مسخره کند بدش آمده بود و فرزندانش را به دوری از آن‌چه دوست نداشت، دستور می‌داد.
- ٢) نَهَى اللَّهُ عَبَادَهُ عَنِ السَّعْيِ لِمَعْرِفَةِ أَسْرَارِ الْآخَرِينَ وَ حَرَمَ التَّجَسِّسَ: خداوند بندگانش را از تلاش برای دانستن رازهای دیگران باز داشته است و جاسوسی را حرام کرده است.
- ٣) إِنَّ جَبَلَ دَمَاؤنِدَ فِي بَلَدِنَا إِيْرَانَ مِنْ أَعْلَى الْجَبَلِ وَ جَبَلُ دَنَا أَصْغَرَ مِنْهُ: همانا کوه دماوند در سرزمین ایران از بزرگترین کوههای است و کوه دنا از آن کوچکتر است.
- ٤) يَجِبُ أَنْ لَا تَرْفَعَ أَصْوَاتُنَا فَوقَ صَوْتِ مَنْ نَتَكَلَّمُ مَعَهُ: ما نباید صدای خود را بالای صدای کسی که با ما سخن می‌گوید، بالا ببریم.

٥٥- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) لَنَا فِي هَذِهِ الْمَكَتبَةِ أَمْنَنَ الْكِتَبِ: ما در کتابخانه خود کتاب‌های گران‌قیمتی داریم!
- ٢) لَا تُجَادِلْ أَمْكَلَ لَأَنَّهَا تُرِيدُ لَكَ مَا هُوَ الْأَحْسَنُ: با مادر خود مجادله مکن زیرا او بهترین‌ها را برای تو خواسته است!
- ٣) مِنْ يَهْدِي إِلَيْكَ عَيْبَكَ خَيْرٌ أَصْدَقَائِكَ: کسی دوست خوب تو است که عیب تو را به تو هدیه می‌کند!
- ٤) أَعْلَمُ التَّلَامِيذَ مَنْ جَمَعَ عِلْمَكَ إِلَى عِلْمِهِ: داناترین دانش‌آموزان کسی است که علم تو را به علم خود بیفزاید!

٥٦- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) «إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ»: همانا پروردگارت به کسی که از راهش گمراه شده، داناست!
- ٢) قَدْ يَعْلَمُ صَدِيقِي مَوْضِعَاتٍ مُفِيدَةً: گاهی دوستم موضوعات مفیدی را یاد می‌گیرد!
- ٣) خَيْرَكُمْ مَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ وَ عَلِمَهُ: بهترین شما کسی است که قرآن را آموخت و آن را آموزش داد!
- ٤) إِسْتَعْفَرْتُ رَبِّي، أَرْجُو أَلَا أَفْعَلَ ذَنْبًا بَعْدَ هَذَا!: پروردگارم را بخشید، امیدوارم که از این به بعد گناهی را انجام ندهم!

٥٧- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) إِنَّ الْإِعْجَابَ بِالْفَنْسِ صَفَةٌ يَنْهَا اللَّهُ عَبَادَهُ عَنْهَا: همانا خودشیفتگی صفتی است که خداوند بندگانش را از آن باز می‌دارد.
- ٢) قَالَتِ الْمَدْرَسَةِ لِتَلَمِيذَتِهَا: أَعْصَضِي مِنْ صَوْتِكِ: معلم به داشت آموز گفت: صدایت را بالا نیاور.
- ٣) تَعْلَمْتُ فَنُونًا قِيمَةً إِذْ أَقْدَمْهَا لَكُمْ: هنرهای با ارزشی را یاد گرفتم، اکنون آن‌ها را به شما تقدیم می‌کنم.
- ٤) عَلَيْنَا أَنْ نَقْتَصِدَ فِي حَيَاةِنَا لَأَنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ أَوْسِطُهَا: ما باید در زندگی خود میانه رو باشیم؛ زیرا بهترین کار میانه‌ترین است.

٥٨- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) إِنْ لَا تَجْتَنِبِ الْخِيَانَةَ فَأَنْتَ شَرُّ النَّاسِ: کسی که از خیانت دوری نکند بدترین مردم است!
- ٢) لِي صَدِيقُ أَهْدَى إِلَيَّ عَيْبِي بِلْسَانِ طَيْبٍ: دوستی دارم که مرا با زبان خوب هدایت کردا!
- ٣) لَا تُجَادِلْ رَمِيلِكَ إِلَّا بِالْتَّيْ هِيَ أَحْسَنُ: با همکارت فقط با روشی که خوب است مجادله کن!
- ٤) فِي مَكَتبَةِ مَدْرَسَتِنَا أَكْثَرُ مِنْ أَلْفِ كِتَابٍ: در کتابخانه مدرسه ما بیشتر از هزار کتاب است!

٥٩- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَلَلَهُ فَهُوَ شَرُّ مِنَ الْتَّهَائِمِ: هر کس عقلش بر شهوتش چیره شود پس او از چارپایان بد است.
- ٢) الْحَكْمَةُ تَعْمَرُ فِي قَلْبِ مَنْ يَتَوَاضَعُ أَمَامَ كُلِّ مَنْ حَوْلَهُ: حکمت قلب را آباد می‌کند و هر کسی در برابر تمام چیزهای اطرافش تواضع می‌کند.
- ٣) عَلَيْنَا أَنْ لَا نَصْعَرَ حَدَنَا لِلنَّاسِ وَ لَا نَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرِحِينَ: ما باید از مردم با تکبر روی برنگردانیم و در زمین با خودپسندی راه نرویم.
- ٤) اسْتَهْلَاكُ الْمَاءِ وَ الْكَهْرِيَاءِ فِي فَصْلِ الصِّيفِ أَكْثَرُ مِنَ الْفَصْولِ الْأُخْرَى: صرفه‌جویی در مصرف آب و برق در فصل تابستان بیش از فصول دیگر است.

٦٠- عَيْنُ الْخَطَأِ:

- ١) يَحْرُضُ الْوَالِدَانِ عَلَى أَنْ يُقْدِمَ إِلَى الْمُجَمِعِ أَوْلَادًا فِي أَحْسَنِ حَالٍ: پدر و مادر اهتمام می‌ورزند بر این‌که به جامعه فرزندانی را در بهترین حال تقدیم کنند.
- ٢) إِنَّهُ صَدِيقَكَ عَنِ الْمُنْكَرِاتِ وَ الْإِقْرَابِ مِنَ الْمَشِيِ الْمَرْحِ: دوستت را از رشته‌ها و نزدیکی به راه رفتن با تکبّر باز بدار.
- ٣) عَلَيْنَا أَنْ نَكُونَ مُشْتَاقِينَ فِي عَزِّ الْأَمْوَالِ وَ الْأَعْمَالِ الصَّالِحةِ: ما باید در کارهای مهم و کارهای شایسته مشتاق باشیم.
- ٤) كَانَ الْأَسْتَاذُ يَقْدِمُ لِلشَّبَابِ مَوَاعِظَ غَالِيَةً وَ قِيمَةً فِي حَدِيثِهِ: استاد به جوانان پندی با ارزش در سخنان خود تقدیم کرده بود.



٦١- عین الخطأ:

- ١) شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَنِبُ الْخَيَانَةَ: بدترین مردم کسی است که به امانتداری اعتقاد ندارد و از خیانت دوری نمی‌کند.
- ٢) خَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ: بهترین برادران شما کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه کند.
- ٣) مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ: هرکس شهوتش بر خردش چیره شود پس او بدترین چارپایان است.
- ٤) لَيْسَ شَيْءٌ أَنْتَلَ في الْمِيزَانِ مِنَ الْحَلْقِ الْحَسَنِ: در ترازو چیزی سنگین تر از اخلاق نیکو نیست.

٦٢- عین الخطأ:

- ١) حُرْمَ الْإِسْتَهْزَاءِ فِي هَاتَيْنِ الْأَيْتَيْنِ: در این دو آیه مسخره کردن حرام شده است!
- ٢) إِيَّاكَ عَنِ الْعَجْبِ فَهُوَ حَلْقٌ سَيِّئٌ: از خودپسندی دوری کن که از اخلاق‌های بد است!
- ٣) سُورَةُ الْحُجَّرَاتِ مُشْهُورَةٌ بِسُورَةِ الْأَخْلَاقِ: سوره حجرات به سوره اخلاق شهرت دارد!
- ٤) عَلَيْنَا أَنْ تَحَفِّظَ عَلَى أَدْءَ الصَّلَاةِ فِي وَقْتِهَا: ما باید بر انجام نماز در وقت خود، محافظت کنیم.

زبان ٨٥

٦٣- عین الخطأ:

- ١) قَلْبُ الْمُتَقِيِّ قَرِيبٌ إِلَى اللَّهِ: دل انسان با تقوی به خدا نزدیک‌تر است!
- ٢) مَنْ كَثُرَ عَقْلُهُ قَلَّ كَلَامُهُ: هرکس عقلش زیاد شود سخشن کم می‌گردد!
- ٣) لَيْسَ مَنْ يَتَبَعُ هَوَى نَفْسَهُ طَلَالًا: کسی که از هوا نفس خود پیروی می‌کند قهرمان نیست!
- ٤) مَنْ يَعْرِفُ أَهْدَافَهُ يَبْدُلُ مَا فِي يَدِهِ: هرکس اهداف خود را بشناسد آن‌چه را در دستش دارد بذل می‌کند!

٦٤- عین الخطأ:

- ١) شَرُّ النَّاسِ ذُو الْوَجَاهَيْنِ: بدترین مردم، دوروست.
- ٢) ﴿لَيَلَّةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهَرٍ﴾: شب قدر بهتر از هزار ماه است.
- ٣) ﴿لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفَساً إِلَّا وَسَهَاهُ﴾: خدا کسی را جز به اندازه توانش مکلف نمی‌کند.
- ٤) لَيْسَ شَيْءٌ أَنْتَلَ في الْمِيزَانِ مِنَ الْحَلْقِ الْحَسَنِ: در ترازوی (اعمال)، اخلاق نیک، سنگین‌ترین چیز است.



٦٥- عین الخطأ:

- ١) سُورَةُ الْكَوْثَرِ أَصْغَرُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ: سوره کوثر کوچک‌ترین سوره در قرآن است.
- ٢) لَا تَعْمَرُ الْحِكْمَةُ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ: حکمت در قلب [انسان] مغورو ماندگار نمی‌شود.
- ٣) حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ أَيُّهَا الشَّابَابُ: به سوی کار بهتر بشتاب ای جوان.
- ٤) يَا طَالِبَاتِ إِجْتَنِبْ كَثِيرًا مِنَ الظُّلْمِ: ای دانش‌آموزان! از بسیاری از گمان[ها] بپرهیزید.

٦٦- عین الخطأ:

- ١) إِنَّ غَلَبَتِ الشَّهْوَةَ يَقْلُّ الْعَقْلُ: اگر شهوت غلبه کند عقل کم می‌شود!
- ٢) إِنَّ السُّكُوتَ أَجْمَلُ الْكَلَامِ الْمُؤْتَرِ: سکوت بی‌تردید کلامی زیبا و تأثیرگذار است!
- ٣) ذُو الْوَجَهَيْنِ لَا يَعْرِفُ بِسِيمَاهُ أَبْدًا: انسان دو رو هرگز به چهره‌اش شناخته نمی‌شود!
- ٤) الْعَاقِلُ لَا يَسْبِبُ مَنْ يَسْبِبُهُ: عاقل به کسی که به او دشنام می‌دهد، دشنام نمی‌دهد!

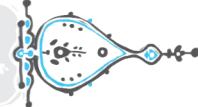
٦٧- کسی که از پروردگارش اطاعت کند، خیرخواه‌ترین مردم نسبت به خویشتن است!»:

- ١) الَّتِي أطاعتَ رَبَّهُ خَيْرُ النَّاسِ بِالنِّسْبَةِ إِلَى نَفْسِهَا!
- ٢) مَنْ أطاعتَ رَبَّهَا فَإِنَّهُ مِنْ أَفْضَلِ النَّاسِ لِنَفْسِهِ!
- ٣) الَّذِي قامَ بِطَاعَةِ رَبِّهِ فَهُوَ خَيْرُ النَّاسِ لِنَفْسِهِ!

٦٨- «حَرْكَتٌ پَيْوَسْتَهُ وَ آرَامٌ بَهْتَرٌ از حَرْكَتٌ سَرِيعٌ» است که به دنبالش توقف باشد!»:

- ١) الْحَرْكَةُ الدَّائِمَةُ بِالْهَدْوَهُ خَيْرٌ مِنَ الْحَرْكَاتِ السَّرِيعَةِ وَرَاءُهُمُ التَّوْقُفُ!
- ٢) إِنَّ الْحَرْكَةَ الْمُسْتَمِرَةَ وَ الْهَادِهَةَ أَحْسَنُ مِنَ الْحَرْكَةِ السَّرِيعَةِ الَّتِي كَانَتْ وَرَاءَهَا التَّوْقُفُ!
- ٣) إِنَّ الْعَمَلَ الْمُسْتَمِرَ الدَّائِمَ أَحْسَنُ مِنَ الْعَمَلِ السَّرِيعِ الَّذِي كَانَ وَرَاءَهُ التَّوْقُفُ!
- ٤) الْفَلَلُ الدَّائِمُ الَّذِي نَعْمَلُهُ بِالْهَدْوَهُ أَحْسَنُ مِنَ الْفَلَلِ السَّرِيعِ الَّذِي كَانَ وَرَاءَ تَوْقُفًا!

زبان ٩٥



٦٩- «کارهای ما برای خدای تعالی همگی سبب نزدیکی به او می شود، اما نماز از همه بهتر است!»: تجربی ٨٧

- (٢) إنَّ كُلَّ أَعْمَالِنَا لِلَّهِ تَعَالَى سبب التَّقْرِبِ إِلَيْهِ، وَلَكِنَّ الصَّلَاةَ أَفْضَلُهَا!
- (٣) أَعْمَالُنَا الَّتِي نعملها لِلَّهِ تَعَالَى كُلَّها لِتقرُبِ اللَّهِ، أَمَّا الصَّلَاةُ أَفْضَلُ مِنْهَا!

٧٠- «مهم‌ترین علل قطع ارتباط بین ما غیبت کردن است!»:

- (١) من أهم أسباب انقطاع التواصل بيننا الغيبة!
- (٣) الغيبة من أهم العلل لانقطاع التواصل فيما بيننا!
- (٢) الغيبة هي الأهم في قطع التواصل فيما بيننا!
- (٤) أهم أسباب قطع التواصل بيننا هو الغيبة!

٧١- «کسی که منافق دورو باشد بدترین مردم است!»:

- (١) من هو منافق ذو وجهين شرّ الناس!
- (٣) الذي هو ذو وجهين ويكون منافقاً من شرّ الناس!
- (٢) من كان منافقاً صاحب وجهين شرّ من الناس!
- (٤) الذي يكون صاحب وجهين وهو منافق شرّ من الناس!

٧٢- «كتابخانه جندی شاپور از بزرگ‌ترین کتابخانه‌ها در جهان قدیم بوده است!»:

- (١) مكتبة جندی ساپور تكون من المكاتب الأكبر في عالم القديم!
- (٣) إن مكتبة جندی ساپور كانت من أكبر المكتبات في العالم القديم!
- (٢) مكتبة جندی ساپور تكون من المكاتب الكبيرة في العالم القديم!
- (٤) إن المكتبة جندی ساپور كانت أكبر المكتبات في العالم القديم!

٧٣- «امروز در جهان کنونی ترک کردن کوچک‌ترین اشتباهات، از بزرگ‌ترین فضیلت‌ها بهشمار می‌آید!»: ریاضی ٩٦

- (١) اليوم في العالم الحالي ترك أصغر الخطأ يعتبر من أكبر فضائلك!
- (٢) اليوم في العالم المعاصر ترك أصغر الأخطاء يُعد من أكبر الفضائل!
- (٣) هذه الأيام في العالم الحالي ترك أصغر معاصيك يعد من أكبر فضائلك!
- (٤) هذا اليوم في العالم المعاصر ترك الاشتباكات الأصغر يعتبر من فضائل أكبر!

٧٤- «بدون تردید زبان ما می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین دشمنان ما باشد!»:

- (١) إن اللسان يقدر أن يكون واحداً من عظماء عدواناً بلاشك!
- (٣) لاشك أن لساننا يستطيع أن يكون واحداً من أعظم أعدائنا!
- (٢) إن السننا تستطيع أن تكون واحدة من أعظم عدواناً بلاشك!
- (٤) لاشك أن لساننا تقدر أن تكون أحداً من عظماء عدونا!

٧٥- «محبوب‌ترین بندگان نزد خداوند سودمند‌ترین آنها برای بندگان او است!»:

- (١) أحبَّ عبادَ اللَّهِ إِلَيْهِ أَنْعَمَهُمْ لِعِبَادِهِ!
- (٣) أحبَّ الْعِبَادَ إِلَى اللَّهِ أَنْعَمَهُمْ لِعِبَادِهِ!
- (٢) أكثر الحبّ عند عباد الله أكثر النفع لعبده!
- (٤) أكثر الحبّ للعباد عند الله أكثر النفع لعباده!

٧٦- «بهترین همکارم فروشنده لباس‌های مردانه در مغازه‌ای در بازار مشهد است!»:

- (١) خیر زمیلی، بائع الملابس الرجالية في متجر في ذلك السوق في المشهد.
- (٣) زمیلی من خیر البائعين للملابس الرجالية في متجر في ذلك المتجر في أسواق مشهد.
- (٢) زمیلی، بائع الملابس الرجالية في متجر في ذلك السوق في المشهد.
- (٤) كان زمیلی بائع الملابس للرجال في ذلك المتجر في أسواق مشهد.

٧٧- عین الخطأ:

- (١) آن که نیکی می‌کند از کار نیکش بهتر است؛ من عمل الخير فهو خير من عمله الخير،
- (٢) و آن که بد می‌کند از کار بدش بدتر است؛ و الذي يعمل الشر شرًّا من عمله الشراً
- (٣) کوتاه کردن آرزو، کردار را از بدی دور می‌کند؛ إنَّ تقصیر الأمل يُبعد العمل عن السوء،
- (٤) و ترك کردن آرزوها، از شریف‌ترین اعمال است؛ و ترك المُنْيَ من الأعمال الشريفـا!

٧٨- عین غیر الصحيح في المفهوم لهذه العبارة: «خیر الأمور أو سطحها».

- (١) برو کار می‌کن مگو چیست کار / که سرمایه جاودانیست کار
- (٣) ز بسیار و ز کم بگذر که خام است / نگهدار اعتدال اینک تمام است
- (٢) اندازه نگه‌دار که اندازه نکوست / هم لایق دشمن است و هم لایق دوست
- (٤) ز کار زمانه میانه گزین / چو خواهی که یابی ز خلق آفرین

٧٩- عین الصحيح في المفهوم: «عداوة العاقل خير من صداقـةـ الجـاهـلـ».

- (١) دوست آن باشد که گیرد دست دوست
- (٢) دشمن دانـاـکـهـ غـمـ جـانـ بـوـدـ
- (٣) آسیشـ دـوـگـیـتـیـ تـفـسـیـرـ اـیـنـ دـوـ حـرـفـ اـسـتـ
- (٤) خـوبـیـ چـوـ اـزـ حـدـ بـگـذـرـدـ
- (١) در پـرـیـشـانـ حـالـیـ وـ دـرـمـانـدـگـیـ
- (٢) بـهـتـرـ اـزـ آـنـ دـوـسـتـ کـهـ نـادـانـ بـوـدـ
- (٣) بـاـ دـوـسـتـانـ مـرـوـتـ بـاـ دـشـمـنـ مـدارـاـ
- (٤) نـادـانـ خـيـالـ بـدـکـنـدـ





٨٠- عين الخطأ في مفهوم هذه العبارات:

- ١) أَحَبُّ عبادِ اللَّهِ أَنْعَمَهُمْ لِعِبَادِهِ عبادت به جز خدمت خلق نیست!
- ٢) عداوة العاقل خير من صدقة الجاهل! دشمن دانا بلندت می کند، بر زمینت می زند نادان دوست!
- ٣) أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعِيبَ مَا فِيكَ مِثْلَهِ سیر به پیاز میگه: چقدر بد بوبی!
- ٤) السکوت ذهبت و الكلام فضحتا! تا مرد سخن نکته باشد، عیب و هنر نهفته باشد!

٨١- عين الخطأ عن المفهوم:

- ٢) الْتَّجَسِّسُ أَنْ تُحَاوِلَ كَثْفَ أَسْرَارِ النَّاسِ لِفَصْحِهِمَا!
- ٤) سوء الظن أن تتهم شخصاً آخر بدون ذليل منطقياً!
- ٢) نه چندان بخور کز دهانت برآید / نه چندان که از ضعف جانت برآید
- ٤) کار نیکو کردن از پر کردن است.

- ١) العجب أن تحسب غيرك أحسن من نفسك!
- ٣) الاستهزءة هو أن تُسخرَ من الآخرين بعملٍ أو كلامٍ!

٨٢- عين الصحيح في المفهوم: «خير الأمور أو سلطها»:

- ١) الصبر مفتاح الفرج.

- ٣) لا يكفي الله نفساً إلا وسعها

٨٣- «خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عَيْوَبَكُمْ». عين الأقرب من المفهوم:

- ١) برادر که در بند خویش است، نه برادر و نه خویش است
- ٢) عیب می جمله چو گفتی، هنر نیز بگو
- ٤) دوست آنست کو معایب دوست / همچو آینه رو به رو گوید

٨٤- عين غير المناسب للمفهوم:

- ١) «جمال المرأة فصاحة لسانه»: زبان در دهان ای خردمند چیست / کلید در گنج صاحب هنر!
- ٢) «الوحدة خير من جليس السوء»: دوستی با مردم دانا نکوست / دشمن دانا به از نادان دوست!
- ٣) «إِصَاعَةُ الْفَرْصَةِ غَصَّة»: بودم جوان که گفت مرا پیر اوستاد / فرصت غنیمت است نباید ز دست داد!
- ٤) «ما قسم اللہ للعباد شيئاً أفضل من العقل»: خرد بر همه نیکویی ها سر است / تو چیزی مدان کز خرد برتر است!

اقرأ النّص التالي بدقة ثم أجب عن الأسئلة بما يناسب النّص:

تجربى ٩٣

روي أن ملكاً كان حريصاً على مظاهر الأبهة والعظمة. فحين كان يخرج إلى الشعب كانت الطّبول تضرب و الناس يجتمعون واقفين على جانبي الطريق للتحية والسلام بكراهية وإجبار! في يوم فهم الملك أن جماعة منهم لم يأتوا مع بقية الناس بذرعة (به بيهانه) عدم سماع صوت الطبل! اعتبر الملك ذلك مصيبة عظمى! فجمع المستشارين و طلب منهم أن يصنعوا طبلًا يسمع صوته جميع الناس! و كان بين المستشارين شيخ معمر؛ فقال: أنا مستعد للقيام بهذا الأمر ولكنني بحاجة إلى أموال كبيرة ... فقبل الملك و أعطاه ما طلب! أخذ الشّيخ هذه الأموال و قام بتوزيعها بين الناس و كان يقول: أيها الناس! لا تشكرونني، بل أشكروا الملك الذي أخذت منه هذه الأموال! بعد أيام رأى الملك أن الناس مجتمعون حول قصره قبل خروجه مشتاقين لزيارته. فتعجب من معجزة ذلك الطبل! فحين استفسر الأمر تبين الموضوع له!

٨٥- ماذا تبيّن للملك في الأخير؟ تبيّن له أن.....

- ٢) إجتماع الناس حوله عند الخروج يؤذيهم فيجب تركه!
- ٤) الذين لم يجتمعوا حوله كانوا مصابين بشلل السمع!

- ١) الإحسان معجزة شمیع كل الأسماء والألقاب!

- ٣) الشّيخ قد خرج في عمله حول تهيئه الطبل صادقاً!

٨٦- عين الخطأ عن شخصية الملك و الشّيخ المعمر:

- ٢) كان الشّيخ يريد الأموال لنفسه حين طلبها من الملك!
- ٤) كانت للملك جماعة يسمع آراءهم عند حدوث بعض المشكلات!

- ١) ما كان الملك يعلم حقيقةً بأنّ الناس لا يحبونه!

- ٣) كان الشّيخ صادقاً في كلامه عند توزيع الأموال بين الناس!

٨٧- عين الخطأ:

- ٢) اجتمع الناس حول الملك في الأخير عن رغبة و شوق!
- ٤) كان الشّيخ يطلب القيام بالإحسان صراحةً لما كان الملك يقبل ذلك!

- ١) كان الشّيخ يقصد أن ينبه الملك بعمله!

- ٣) كان الشّيخ يريد بطلبه نجاة جماعة لم يأتوا مع الآخرين للتحية!

٨٨- المفهوم المستنجد من النّص هو أن.....

- ٢) الحكم يبقى مع الكفر و لا يبقى مع الظلم!
- ٤) الظلم مرتعه وخيم والإحسان فضله رفيع!

- ١) العدالة تضمن بقاءنا لا العدد والقوّة!

- ٣) الإنسان عبد الإحسان والكرم!

٨٩- عيّن الصحيح عن الكلمة «تعجب» في النص:

- (١) للغائب - مجرد ثلاثي - الفعل المعلوم - لازم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر والجملة فعلية
- (٢) فعل مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد - متعدّ / فعل و فاعله الاسم الظاهر
- (٣) للغائبة - مزيد ثلاثي من باب «تفعل» - لازم / فعل و فاعله ضمير «هي» المستتر
- (٤) فعل ماضٍ - للغائب - مزيد ثلاثي - الفعل المعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر والجملة فعلية

٩٠- عيّن الصحيح عن الكلمة «عظمى» في النص:

- (١) اسم التفضيل للمذكور على وزن «فعلى»
- (٢) مفرد - للمؤتّث - اسم الفاعل
- (٣) مؤتّث - صفة لموصوف «مُصيبة»
- (٤) خبر لمبتدأ «ذلك» و الجملة اسمية

اقرأ النص التالي بدقة ثم أجب عن الأسئلة بما يناسب النص:

مدرسة جندي سابور هي مدرسة قديمة للطبّ والحكمة في بلاد فارس. أُنشئت قبل الإسلام واستمرّت حتى العصر العباسي. كانت اللغة السريانية هي لغة الدراسة في الطبّ والعلوم الطبيعية في هذه المدرسة ثم اتسعت دائرة العلم بها في عهد خسرو الأول الذي كان شديد الإعجاب بالثقافة الإغريقية و مع مرور الزمن قلل دورها عندما استقرّت العلوم في بغداد و انتقل علم الطبّ وغيره إلى دار الحكمة لكنّها ظلّت (همواره ماند) ذات مكانة كبرى في تاريخ العلم و الطب في العالم.

٩١- عيّن الخطأ لتمكّيل العبارة: «كانت مدرسة جندي سابور ...»

- (١) من أهمّ مراكز العلم حول الطبّ والحكمة.
- (٢) تعتبر من الأماكن التي تدرس فيها العلوم النافعة.
- (٣) أُنشئت قبل الإسلام واستمرّت حتى العصر العباسي.
- (٤) قد ابعتد عن الثقافة الإغريقية في زمن خسرو الأول.

٩٢- عيّن الصحيح على حسب النص:

- (١) اللغة السريانية ما كانت لغة الدارسة في عهد خسرو الأول.
- (٢) لم تسع دائرة العلم في عهد خسرو الأول.
- (٣)النص يتحدث عن

٩٣- دور المدارس في تقدّم البلاد.

٩٤- عيّن الخطأ عن فعل «أنشئت» في النص:

- (١) فعل ماضٍ - مزيد ثلاثي
- (٢) فعل و نائب فاعله ضمير «هي» المستتر

- (١) اسم تفضيل للمؤتّث على وزن «فعلى»
- (٢) مؤتّث - اسم المكان

رياضي ٩٢ با تغير

اقرأ النص التالي بدقة ثم أجب عن الأسئلة بما يناسب النص:

الناس ثلاثة: أحدهم قول لا ينتج غير الكلام، والثاني يقول و يتبع القول بالعمل، والثالث يفاجئ الناس بعمله دون أن يتكلّم قبل وقوعها والأول شبيه بالطبل الفارغ لا يصدر منه إلا الصوت، و هم كثيرون! و الثاني يدرك ما يجب عليه أن يفعل فيصرّح بما هو فاعل، إلا أنه متفاخر متأنّ! و الثالث قليل وجوده بين الناس، و هو يستعين على قضاء أموره بالكتمان و يرجح العمل بالضمّت. هذا هو خير الناس و نحن بحاجة إلى هؤلاء! فكثيراً ما قد رأينا أشخاصاً يتتكلّمون بالأقوال الجميلة و المواعيد الخداعة ولكنّهم بعد زمن يُفتشي سرّهم و يتبيّن كذبهم، أو نراهم يحاولون لتحقيق مواعيدهم ولكنّهم يتوقعون مّا أن لا نتكلّم إلا و نحن مادحون لأعمالهم!

٩٥- عيّن الصحيح عن الكلمة «كبّري» في النص:

- (١) اسم - مفرد - مذكر
- (٢) مضافٍ إليه و مجرور

- (١) لم ترّ منهم لا أذىً و لا سوءاً!
- (٢) لم نشاهد منهم كذباً في مواعيدهم!
- (٣) نشاهد أنّهم يعملون بجدّ و جهاد!
- (٤) نرى منهم أشياء أكثر مما نتوقع!

٩٦- عيّن الصحيح: الأمر الجميل عند الفئة الثالثة أننا

- (١) من لا يكرّم نفسه لا يكرّم فهو حينئذ لا يحترم في حياته!
- (٢) و من الجهة أن تعظم جاهلاً / لجمال ملابسه و زونق وجهه!
- (٣) لا ترعد قبل نزول المطر و لا تحدث ضوابط قبل قيامها بالعمل!
- (٤) أعمل كثيراً و كن بالله معتقداً / لا تعجل، فإنّ العجز بالعجز!

۱۱ شر جمع مکسر آشرا

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) «مَطْعَم» اسم مکان و جمع آن بر وزن «مَفْاعِل: مَطَاعِم» صحیح است.
- (۲) «أَكْبَر» بر وزن «أَفْعَل» اسم تفضیل و جمع آن بر وزن «أَفْعَل: أَكْبَر» صحیح آمده است.

(۳) «مَكْتَبَة» به صورت جمع مؤنث سالم آمده که درست است.

۱۲ برورسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) أَسْمَاء مفرد اسم
- (۲) تَرَكِيب مفرد ترکیب
- (۳) نَمَادِج مفرد نمودج

(۴) خداوند متعال در آیه ۱۲۵ سوره مبارکه نحل فرموده «... وجادِلُهُم بِالْتَّي هِيَ أَحْسَنٌ ...» پس خداوند مجادله را حرام نکرده است.

ترجمه سایر گزینه‌ها:

- (۱) هرکس اخلاقش بد شد، خودش را عذاب داد.
- (۲) محبوب‌ترین مردم نزد خداوند کسی است که به دیگران سود برساند.
- (۴) دشمنی عاقل بهتر از دوستی نادان است.

۱۴ إِسْتَهْلَاك = إِسْتَفَادَة (صرف کردن)

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) الرَّجَالِي (مردانه) ≠ النِّسَائِي (زنانه)
- (۲) زائد (بعلاوه) ≠ ناقص (منهای)
- (۳) رَحِيقَة (اززان) ≠ غالیة (گران)

۱۵ ترجمه گزینه‌ها:

- (۱) بدی می‌کند - بدی کرد - بدی (زشتی) - بدی
- (۲) ۲ گمراه شد - هدایت یافت - وعده داد - فرا بخوان

(۳) هنرها - اثرها - پدران - دستورات

(۴) گران‌تر - ارزان‌تر - دورتر - نزدیک‌تر

۱۶ سراویل مفرد سروال / الأُمُور مفرد أمر / حَمِير مفرد

چمار / إِخْوَان مفرد آخر

۱۷ مکته «أخوان» و «أخوين» مشتی‌های «أخ» به معنای «برادر» هستند

ولی «إخوان» جمع مکسر آن است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) الآخرين جمع مذکور سالم است.

(۲) میزان مثلاً جمع نیست (به معنی «ترازو» و مفرد است).

(۳) تلمیذات جمع مؤنث سالم است / ناهین جمع مذکور سالم است.

۱۸ برورسی سایر گزینه‌ها:

(۱) هفتاد سال.

(۲) که عیب بگیری آنچه در توست.

(۳) همانا برانگیخته شدم تا کامل کنم.

۱۹ ترجمه عنوان سؤال: «چند است این پیراهن زنانه؟

..... هزار تومان، می‌خواهم از جدیدی.»

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) قیمت، چهل، جنس ارزان (تره، ترین) چهل، جنس‌ها

(۴) رنگ، سی، پیراهن‌های زنانه

درس اول پایه یازدهم

۱ أراد: خواست / أَن يَسْأَل: دشنام بدهد

۲ برورسی سایر گزینه‌ها:

(۱) الأصدقاء (دوستان) ≠ الأعداء (دشمنان) / قلیل (اندک) ≠ کثیر (بسیار)

(۲) رَحِيقًا (اززان) ≠ غالیة (گران)

(۴) الآباء (پدران) ≠ الأمهات (مادران)

۳ ترجمه گزینه‌ها:

(۱) الاغ: حیوانی است که برای باربری و سواری به کار گرفته می‌شود.

(۲) خودپسند: انسانی که بسیار از خودش خوش می‌آید.

(۳) دشنام‌گو: کسی که با بردبازی اش شیطان را خشمگین می‌کند. (نادرست)

(۴) ورزشگاه: جایی است که بازیکنان در آن جمع می‌شوند.

۴ ترجمه درست سایر گزینه‌ها:

(۲) ورزش (۳) خودپسند (۴) میانه‌روی کن

۵ (الفنون) به معنای «هنرها» است. (الفَتَان: هنرمند)

۶ ترجمه گزینه‌ها:

(۱) پدرم در یک مرکز تربیتی فرهنگی کار می‌کند.

(۲) به درستی که ترازو (المیزان) وسیله‌ای برای شناخت وزن اشیاء است.

(المفتاح: کلید)

(۳) همانا من به همکار برنده‌ام در مسابقه هدیه‌ای دادم.

(۴) کارگر پس از این‌که وظایفش را با دقت به پایان رساند به خانه‌اش رفت.

۷ مکارم جمع مکسر «المَكْرُمة» است.

۸ برورسی گزینه‌ها:

(۱) گمراه شد ≠ هدایت یافت

(۲) شکیبایی ≠ بردباری (با هم مترادفند)

(۳) ترک کن = ترک کن

(۴) سکوت = سکوت، خاموشی

۹ (الْعَجْب: خودپسندی / السَّيْئَة: بدی، گناه

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) سوء (بدی، بد) ≠ حُسْن (خوبی، خوب)

(۳) أكبر (بزرگ‌ترین، بزرگ‌تر) ≠ أصغر (کوچک‌ترین، کوچک‌تر)

(۴) حرم (حرام کرد) ≠ أَخْلَل (حلال کرد)

۱۰ ترجمه عبارت: «بهترین مردم کسی است که به امانت اعتقاد

ندارد و از خیانت دوری نمی‌کند.» واضح است که این عبارت نادرستی است و

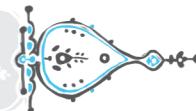
«شرّ النّاس» به معنای «بدترین مردم» باید در جای خالی قرار گیرد.

ترجمه سایر گزینه‌ها:

(۱) کسی است که اقدام به ناسزاگویی دیگران می‌کند. (دشنام‌دهنده)

(۳) برترین کارها کسب از است. (حلال)

(۴) کاری مورد قبول نیست. (خودشیفتگی)



۱۹. **آن تعیت:** عیب بگیرد، عیب جویی کند، عیب بگیری (ردگزینه ۲) /

عسی: چه بسا، شاید (ردگزینه ۳) / **آن تکون مثله:** که مانند او باشی، که مانند او باشد (ردگزینه ۱ و ۲) / **ایضاً نیز، همچنین:** (ردگزینه ۲)

۲۰. **أعودُّ پناهٍ مِيَ أورُم:** (ردگزینه ۳ و ۴) / **برَّ الفلق:** به پروردگار

صبحدم / **مِن شَرِّ ما خَلَقَ:** از شر آن‌چه آفریده است (ردگزینه ۲ و ۳)

۲۱. **الطلَّابُ:** دانش‌آموزان، دانشجویان (ردگزینه ۳) / **لا يَسْخُرُ أحَدُ**

مِنْ أَحَدٍ: نباید کسی کسی را مسخره کند (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / **اتَّقُوا اللَّهُ:** از

خدا پروا کنید، از خدا بترسیم (ردگزینه ۲ و ۳)

۲۲. **يَا بَنِيَّ:** ای پسرکم، ای پسرم (ردگزینه ۲ و ۳) / **هَذِهِ الْقَصصُ**

الْفَسِيرَةُ: این داستان‌های کوتاه (ردگزینه ۲ و ۳) / **نَمُوذِجٌ تَّرَبُّويٌّ:** نمونه‌ای

تربيتی (ردگزینه ۲ و ۴) / **يَقْدَمُ:** تقدیم می‌کند (ردگزینه ۴) / **عَبْرًا نَافِعَةً:**

عرت‌هایی مفید (ردگزینه ۳) / **الشَّادِئُ:** سختی‌ها (ردگزینه ۳) / **مَا أَصَابَكَ**

من الدَّهْرِ: هر آن‌چه از روزگار به تو برسد (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴)

۲۳. **أَحَبُّ:** دوست‌داشتني ترین، محبوب‌ترین (ردگزینه ۲ و ۴) / **إِلَى**

الله: به خدا (ردگزینه ۲ و ۴) / **أَنْعَهُمُ:** سودمندترینشان (ردگزینه ۲ و ۳ و

۴) / **لِعِبَادَةِ:** به بندگانش (ردگزینه ۳)

۲۴. **هَذِهِ النَّمَادِجُ التَّرَبُّويَّةُ:** این نمونه‌های تربیتی (ردگزینه ۳ و ۴) /

الْمُجَتمِعُ: جامعه (ردگزینه ۱) / **تُسَبِّبُ:** سبب می‌شود (ردگزینه ۱ و ۳ و ۴)

۲۵. **الْكَهْرِبَاءُ:** برق (ردگزینه ۳) / **فِي كُلِّ السَّنَةِ:** در تمام سال (ردگزینه

۳ و ۴) / **فَصْلُ الصَّيفِ:** فصل تابستان (ردگزینه ۲)

۲۶. **آمْتَوْا:** ایمان آوردن (ردگزینه ۲) / **إِحْتَنَبُوا:** دوری کردن (ردگزینه

۱ و ۲ و ۳) / **لَا يَقْنَبُ:** نباید غیبت کنند (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / «ای» در گزینه

(۱) اضافه ترجمه شده است.

۲۷. **قَدْ عَاهَ:** زندگی کرده‌اند (ردگزینه ۱ و ۴) / **كَانُوا:** بودند، بوده‌اند

(ردگزینه ۳) **نَمَادِجُ تَرَبُّويَّةُ:** الگوهای تربیتی (نکره) (ردگزینه ۳ و ۴) / **عَمِرُوا:**

ماندگار شدند (ردگزینه ۳ و ۴)

۲۸. **أَفْضَلُ النَّاسِ:** برترین مردم (ردگزینه ۱ و ۲) / **يُجَاهُدُ:** تلاش کند، تلاش

می‌کند (رد سایر گزینه‌ها) / **بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ:** با جان و مال خود (ردگزینه ۲ و ۳)

۲۹. **شَرُّ النَّاسِ:** بدترین مردم (ردگزینه ۱ و ۳ و ۴) / **لَا يَعْتَدُّ الْأَمَانَةَ:**

به امانت اعتقاد ندارد. (ردگزینه ۱ و ۳ و ۴) / **لَا يَجْتَنِبُ:** دوری نمی‌کند (رد

گزینه ۱ و ۳ و ۴)

۳۰. **عَلَى الشَّيْبَابِ:** جوانان باید، بر جوانان است که (ردگزینه ۴) / **أَنْ يَهْتَمُوا:**

که اهمیت بدنه‌ند (ردگزینه ۱ و ۳ و ۴) / **حُسْنُ التَّغْذِيَّةِ:** تغذیه خوب (ردگزینه

۱ و ۳ و ۴) / **فَ:** پس (ردگزینه ۱ و ۴) **الْأَمُورُ الْمَهْمَةُ:** کارهای مهم (ردگزینه ۱ و ۳

۳۱. **كَانَتْ ... تَقْدِمَ:** می‌داد (ردگزینه ۱ و ۲) / **كَانَتْ ... تَأْمُرُهُمْ:** دستور

می‌داد (ردگزینه ۱ و ۲) / **مَوَاعِظُ قِيمَةً:** پندهایی ارزشمند (ردگزینه ۱ و ۳) / **وَ لَا**

تَقْرَبُ: نزدیک شدن، نزدیکی جستن (ردگزینه ۱ و ۲)

۳۲. **إِتَّعْدَنَّ:** دوری کنید (ردگزینه ۱ و ۴) / **عَجَبٌ:** خودپسندی

(ردگزینه ۱) / **بِكَلَامٍ خَفِيٍّ:** با کلامی پنهانی (ردگزینه ۱ و ۳) / **عَيْوبُ:**

عيوبها (ردگزینه ۳)

۱۹. **ترجمه عنوان سؤال:** این شلوارها چند تومان هستند؟

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) قیمت‌ها از ارزان ترین شروع می‌شود تا گران ترین.

(۲) خانم، ما شلواری ارزان تر نداریم.

(۳) بفرمایید، نگاه کنید.

۲۰. **ترجمه عنوان سؤال:** بیست هزار [تومان] به من بده.

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) جنس‌ها (۲) تخفیف (۳) معازه (۴) مردانه

با توجه به ترجمه سؤال متوجه می‌شویم که راجع به «قیمت» صحبت شده است و گزینه ۲ درست می‌باشد.

۲۱. **با توجه به جوابی که مطرح شده و در آن رنگ‌های «سفید، بنفش و قرمز» آمده متوجه می‌شویم سؤال در مورد رنگ بوده پس گزینه ۲، «کدام رنگ در معازه شما هست؟»، صحیح می‌باشد.**

ترجمه سایر گزینه‌ها:

(۱) کجا بودید (۳) آیا برحسب جنس فرق می‌کند؟

(۴) قیمت‌های جدید چیست؟

۲۲. **ترجمه گزینه‌ها:**

(۱) همشاغردی، همکار - کارمند - فروشنده

(۲) شلوار - پیراهن - پیراهن زنانه

(۳) معازه - رستوران - کتابخانه (۴) سیاه - قیمت - گران

۲۳. **حرکت‌گذاری درست عبارت:** **أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَقُهُمْ لِعِبَادَهِ.**

۲۴. **حرکت‌گذاری درست عبارت:** **(إِشْتَرَبْنَا سَرَاوِيلَ وَ فَسَاتِينَ بِأَسْعَارٍ رَّخيصَةٍ فِي الْمَتَّجَرِ).** «سراویل» با حرکت فتحه «سین» درست است. «المَتَّجَر» بر وزن «مَفْعَل» اسم مکان است.

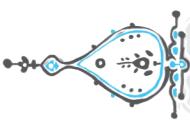
۲۵. **حرکت‌گذاری درست عبارت:** **كَانَتِ الْمَطَاعِمُ مَفْتوحَةً صَبَاحًا.** «المَطَاعِم» جمع مكسر «مَطَاعِم» بر وزن «مَفَاعِل» صحیح است.

۲۶. **ما أَرَضَى:** خشنود نکرد (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / **رَبَّه:** پروردگارش (ردگزینه ۲ و ۴) / **الْحِلْمُ:** بردباری (ردگزینه ۴) / **لَا أَشْخَطَ:** خشمگین نکرد (ردگزینه ۳ و ۴) / **الصَّمَّتَ:** خاموشی (ردگزینه ۳)

۲۷. **جادل:** ستیز کن، مجادله کن (ردگزینه ۱ و ۴) / **أَحْسَنُ:** نیکوت، بهترین (ردگزینه ۴) / **أَعْلَمُ:** داناتر، آگاه‌تر (ردگزینه ۱ و ۳) / **صَلَّ:** گمراه شد (ردگزینه ۱ و ۳ و ۴)

۲۸. **قد يَكُونُ:** گاهی می‌باشد (قد + فعل مضارع **ي** معنی گاهی و شاید می‌دهد). (ردگزینه ۱ و ۴) / **رَمَلَاتُهُ:** همکلاسی‌هایمان، همکارانمان (ردگزینه ۲ و ۴) / **مَتَّا:** از ما (ردگزینه ۲) / **فَيَجِبُ أَلَا نَكُونَ:** پس نباید باشیم (ردگزینه ۱ و ۴) / **نَذْكُرُ:** و نباید بیان کنیم (ردگزینه ۲ و ۴) / **عِيَوبُ أَحَدٍ:** عیوب‌های کسی (ردگزینه ۱ و ۴) / **بِكَلَامٍ حَفِيٍّ** او باشاره: با سخنی پنهانی با اشاره‌ای (ردگزینه ۲ و ۴)

۲۹. **عَلَيْ أَنْ أَبْتَعَدَ:** باید دور شوم (ردگزینه ۲) / **كَلْمَهُ «خُودَم» اضافی است (ردگزینه ۱) / **أَكْبَرُ الدَّنَوْبُ:** بزرگ‌ترین گناهان (ردگزینه ۳)**



١ ٥٧ برسی سایر گزینه‌ها:

(۲) لیلمیذتها: به دانش آموز خود (۳) إذن: بنابراین
 (۴) خیر الأمور أوسطها: بهترین کارها میانهترین آن هاست.

٤ ٥٨ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) لا تجتنب: دوری نکنی / فأنت شرّ الناس: پس تو بدترین مردم هستی
 (۲) أهدي: هدیه کرد / عیبی: عیبم (۳) أحسن: بهتر، بهترین

٣ ٥٩ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) هر کس شهوتش بر عقلش چیره شود پس او از چارپایان بدتر است.
 (۲) حکمت در قلب کسی که در برابر هر کسی که اطرافش است فروتنی می‌کند،
 ماندگار کشید.

(۴) مصرف آب و برق در فصل تابستان از فصل‌های دیگر بیشتر است.

٤ ٦٠ ترجمه درست عبارت: «استاد به جوانان اندرزهایی گران و بالرزش
 در سخشن تقديم می‌کرد.»

٣ ٦١ «شُرُّ مِنَ الْبَهَائِمِ»: بدتر از چارپایان

٢ ٦٢ فهو حُلُونٌ سَيِّئٌ: پس آن اخلاق بدی است.

١ ٦٣ قریب: نزدیک (أقرب نزدیک‌تر)

٤ ٦٤ ليس شَيْءٌ أثقلَ: چیزی سنگین‌تر نیست (أثقل: صفت برتر است
 نه برترین).

٣ ٦٥ خیرالعمل: بهترین کار، / الشَّيْبَاب جوانان (جمع مکسر
 شاب» است).

٢ ٦٦ أجمل الكلام المؤثر: زیباترین کلام مؤثر (أجمل به معنای
 «زیباترین» اسم تفضیل است).

٤ ٦٧ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) ربه ربهها (۲) فإنه فإنهها

(۳) قام بطاعة ربّه: به اطاعت پروردگارش پرداخت.

٢ ٦٨ حرکت: حرکة (رد گزینه ۳ و ۴) / آرام: الهدامة (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

حرکت سریعی: الحركة السريعة (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / دنبالش (متناسب با
 حرکة): وراءها (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

١ ٦٩ کارهای ما برای خدا: أعمالنا لله (رد گزینه ۳ و ۴) / سبب می‌شود:
 تسبّب (رد گزینه ۲ و ۳) / به او: إليه (رد گزینه ۳ و ۴) / نماز از همه بهتر است:

الصلوة أفضليها (رد گزینه ۲ و ۳)

٤ ٧٠ مهمترین علّ: أهمّ أسباب (رد گزینه ۱ و ۲) / «فیما» در گزینه‌های
 ۲ و ۳ اضافی است.

١ ٧١ بدترین مردم: شرّ الناس (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

٣ ٧٢ از بزرگ‌ترین کتابخانه‌ها: من أكبر المكتبات (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) /
 «جهان قدیم»، ترکیب وصفی است و موصوف و صفت از لحاظ معرفه و نکره

باشتی مشابه هم باشند (رد گزینه ۱ و ۴)

٢ ٧٣ امروز: اليوم (رد گزینه ۳ و ۴) / کوچک‌ترین اشتباهات: أصغر
 الأخطاء (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / از بزرگ‌ترین فضیلت‌ها: من أكبر الفضائل (رد

گزینه ۱ و ۳ و ۴)

١ ٤٤ قد سمی: نامیده‌اند (رد گزینه ۳ و ۴) / بعض المفسرین: برخی
 مفسران (رد گزینه ۳) / السورة: سوره (رد گزینه ۲) / هاتان الآيات: این دو آیه

(رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / سورة الأخلاق: سوره اخلاق (رد گزینه ۲)

٤ ٤٥ قد یکون: گاهی می‌باشد (رد گزینه ۲ و ۳) / زملاتا: هم‌کلاسی‌هایمان

(رد گزینه ۱) / درشه أضعف منّا: درشی از ماضی‌غیرت است (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

/ ئ ساعده: به او باری برسانیم (رد گزینه ۲)

٢ ٤٦ قال النبيّ: پیامبر (ص) گفت (رد گزینه ۱ و ۳) / بعثت: فرستاده
 شدم (رد گزینه ۳ و ۴) / إلَاتَمَّ: تاکامل کنم (رد گزینه ۳ و ۴) / مکارم الأخلاق:

مکارم اخلاق (رد گزینه ۱ و ۳)

١ ٤٧ دَخَلَتْ: ولد شدم (رد گزینه ۳) / سوق مشهد: بازار مشهد (رد گزینه ۳) /

یوم السّبت: روز شنبه (رد گزینه ۲ و ۴) / إشتريت: خریدم (رد گزینه ۳) / سروالاً:

شلواری (رد گزینه ۴) / سیعه و ثمانین: هشتاد و هفت (رد گزینه ۲ و ۳)

٤ ٤٨ يا مؤمنات: ای زنان مؤمن (رد گزینه ۱ و ۳) / جاذلّ: ستیز کنید،

گفت و گو کنید (رد گزینه ۱ و ۳) / خالقُنَّ: با شما مخالفت کرد (رد گزینه ۱ و

۲ و ۳) / أحسن: بهتر، بهترین (رد گزینه ۲ و ۳)

٢ ٤٩ نتیجه سیئه: نتیجه بدی (رد گزینه ۱ و ۴) / منه الغيبة: از جمله آن

(از آن جمله) غيبة / بینقطع بها: به وسیله آن قطع می‌شود (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

٤ ٥٠ سوف أعلم: آموزش خواهم داد (رد گزینه ۱ و ۳) / تلمیداتی:

دانش‌آموzanم (رد گزینه ۲) / أحسن الطرق: بهترین راهها (رد گزینه ۲ و ۳) /

النّجاح الأكثـر: موفقیت بیشتر (رد گزینه ۲ و ۳)

٣ ٥١ اجتنابک کثیراً: دوری کردن بسیار تو (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) /

من‌الظنّ: از گمان (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / فلّاحک: رستگاری تو (رد گزینه ۱ و ۲)

١ ٥٢ ترجمه گزینه‌ها:

(۱) ساعتی تفکر بهتر از هفتاد سال عبادت است.

(۲) بهترین برادرانتان کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه کند.

(۳) بهترین امور میانه‌ترین آنهاست. (۴) بشتاب به سوی بهترین کار.

٤ ٥٣ عقائدنا: عقاید ماست (رد گزینه ۱، «این» اضافی است). / آدعونا: ما

را دعوت می‌کند، ما را فرا می‌خواند. (رد گزینه ۳) / أحسن الأعمال: بهترین

(نیکوترين) کارها (رد گزینه ۲) / ٿيڳڻا: ما را دور می‌کند (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

/ الخير أو الشر: خوبی یا بدی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

٢ ٥٤ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) كانت ... تكره: بدش می‌آمد / إستهزا: مسخره کردن / جiranهه همسایگانش

(۳) بلّدنا: سرزمین ما / أعلى: بلندترین

(۴) أصوات: صداها / نتكلّم مَعَهُ: با او سخن می‌گوییم

٤ ٥٥ برسی سایر گزینه‌ها:

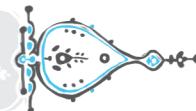
(۱) هذه المكتبة: این کتابخانه / أثمن: گران قیمت‌ترین

(۲) ترید: می‌خواهد / خير أصدقائك: بهترین دوستان

٣ ٥٦ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) أعلم: داناتر / قد يعلم: گاهی یاد می‌دهد.

(۴) إستعقرت: آمرزش خواستم



را گرفت و شروع کرد به توزیع آن‌ها بین مردم و می‌گفت: ای مردم از من تشکر نکنید بلکه از پادشاهی که این اموال را از او گرفتم تشکر کنید پس از چند روز پادشاه دید که مردم قبل از خروجش پیرامون قصر او جمع می‌شوند در حالی که مشتاق دیدار اویند. پس از معجزه آن طبل تعجب کرد پس هنگامی که در مورد قضیه پرس‌وجو کرد، موضوع برای او مشخص شد.

۸۵ سرانجام چه چیزی برای پادشاه مشخص شد؟ مشخص شد برای او که ...

ترجمه گزینه‌ها:

- ۱) نیکی معجزه‌ای است که همه گوش‌ها و دل‌ها را شنوا می‌کند.
- ۲) تجمع مردم پیرامون او هنگام خروج آن‌ها را اذیت می‌کند، پس ترک آن واجب است.

۳) شیخ کارش را پیرامون تهه طبل صادقانه انجام داد.

۴) کسانی که پیرامون او جمع نشدند دچار سنگینی گوش بودند.
۸۶ **[گزینه]** نادرست را در مورد شخصیت پادشاه و شیخ سالخورده مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

- ۱) پادشاه حقیقتاً نمی‌دانست که مردم او را دوست ندارند.
- ۲) شیخ اموال را برای خودش می‌خواست هنگامی که آن‌ها از پادشاه طلب کرد.
- ۳) شیخ صادق بود در کلامش هنگام توزیع اموال میان مردم.
- ۴) پادشاه جماعتی داشت که هنگام بروز بعضی مشکلات نظراتشان را می‌شنید.

۸۷ **[گزینه]** نادرست را مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

- ۱) شیخ قصد داشت که با کارش پادشاه را آگاه کند.
- ۲) در پایان مردم پیرامون پادشاه با رغبت و شوق جمع شدند.
- ۳) شیخ با درخواستش نجات کسانی که با دیگران برای درود نیامدند را می‌خواست.
- ۴) اگر شیخ با صراحت خواستار احسان می‌شد قطعاً پادشاه آن را نمی‌پذیرفت.

۸۸ مفهوم دریافتی از متن این است که

ترجمه گزینه‌ها:

- ۱) عدالت ضامن بقای ماست نه تعداد و قدرت.
- ۲) حکومت با کفر باقی می‌ماند ولی با ظلم باقی نمی‌ماند.
- ۳) انسان بندۀ نیکی و بخشش است.
- ۴) ظلم جایگاهش بد و نیکی جایگاهش والا است.

۸۹ **[دلایل رد سایر گزینه‌ها]**:

۱) مجرد ثلاثی **▪▪▪** مزید ثلاثی

۲) فعل مضارع **▪▪▪** فعل ماض **▪▪▪** بزيادة حرفة واحد **▪▪▪** بزيادة حرفين / متعدّ **▪▪▪** لازم / الاسم الظاهر **▪▪▪** ضمير «هو» المستتر **▪▪▪** للغائية **▪▪▪** للغائب / «هي» **▪▪▪** «هو»

۹۰ **[عظمی]**: اسم - مفرد مؤنث بر وزن «فُعلی» - اسم التفضيل للمؤنث: مصيبة عظمی؛ تركيب وصفی **▪▪▪** «عظمی» صفة لموصوف «مصلبية»

۷۴ زبان ما: لساننا (رد گزینه ۱ و ۲) / یکی از بزرگ‌ترین دشمنان ما: واحداً مِنْ أَعْظَمِ أَعْدَائِنَا (رد گزینه ۱ و ۴)

۷۵ محبوب‌ترین: أَحَبٌ (رد گزینه ۲ و ۴) / بندگان نزد خداوند: العباد إلى الله (رد گزینه ۱ و ۲)

۷۶ بهترین همکار: حَبِيرٌ زَمِيلٍ (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / فروشنده لباس‌های مردانه: بائع الملابس الرّجاليّة (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴) / در مغازه‌ای: في مَتَجٍ (رد گزینه ۴) / بازار مشهد: سوق مشهد (رد گزینه ۲ و ۴)

۷۷ از شریف‌ترین اعمال: من أشرف الأعمال

۷۸ **[۱]** این گزینه به فضیلت کار اشاره می‌کند در صورتی که عبارت سؤال و سه گزینه دیگر به اعتدال و میانه‌روی کار اشاره می‌کند.

۷۹ در این گزینه مانند صورت سؤال دشمنی عاقل بر دوستی نادان ارجحیت دارد.

۸۰ **[۴]** ترجمه عبارت: سکوت، طلا و سخن گفتن، نقره است. مفهوم: ارزش سکوت و کم‌سخنی.

۸۱ **[۱]** ترجمه گزینه‌ها:

۱) خودپسندی، برتر حساب کردن دیگران نسبت به خود است.

۲) جاسوسی کردن تلاش برای کشف اسرار مردم برای رسوا کردنشان است.

۳) ریشخند کردن آن است که دیگران را با عمل یا با کاری مسخره کنی.

۴) بدگمانی تمثیل زدن به یک شخص بدون دلیلی منطقی.

۸۲ **[۲]** ترجمه عبارت: بهترین کارها میانه‌ترین آن‌هاست.

مفهوم: لزوم رعایت اعتدال در کارها.

۸۳ **[۴]** ترجمه عبارت سؤال: بهترین برادرانتان کسی است که هدیه کند به شما عیب‌هایتان را. این مفهوم عیناً در گزینه ۴ مشاهده می‌شود.

۸۴ **[۲]** ترجمه عبارت: «تهایی بهتر از همنشین بد است.» (مفهوم: دوری کردن از افراد بدسرشت) (مفهوم شعر: دوستی با افراد دانا و فاصله‌گرفتن از افراد نادان)

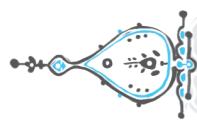
ترجمه سایر گزینه‌ها:

۱) زیبایی انسان به شیوه‌ای سخن‌ش است. (۳) از بین بدن فرصت اندوه است.

۴) خداوند چیزی برتر از عقل برای بندگان تقسیم نکرد.

۸۵ متن زیر را با دقت بخوان سپس متناسب با آن به سؤالات پاسخ بده:

رواایت شده که پادشاهی به مظاهر شکوه و عظمت حربیص بود پس هنگامی که به سوی مردم می‌رفت طبل‌ها نواخته می‌شد و مردم جمع می‌شدند در حالی که می‌ایستادند در دو طرف راه برای درود و سلام با زور و اجراب. روزی پادشاه فهمید که گروهی از آنان به بهانه نشینیدن صدای طبل با بقیه مردم نیامدند پادشاه آن را مصیبی بزرگ شمرد پس مشاوران را جمع کرد و از آنان خواست که طبلی بسازند تا صدای آن را همه مردم بشنوند و بین مشاوران شخصی سالخورده بود پس گفت: من آمده انعام این کار هستم ولی نیازمند اموالی بسیارم پس پادشاه پذیرفت و آن‌چه خواست به او داد. شیخ این اموال



منتگذار است. فرد سوم وجودش در میان مردم اندک است، او از پنهان کاری برای انجام کارهایش کمک می‌گیرد و کار همراه با سکوت را ترجیح می‌دهد. این (فرد) همان بهترین مردم است و ما به این‌ها نیازمندیم، چه بسیار که افرادی را دیده‌ایم که با حرفهای زیبا و وعده‌های فریبند سخن می‌گفتند، اما پس از مدتی رازشان آشکار و دروغشان واضح می‌شد یا این‌که می‌بینیم برای تحقق وعده‌های خود تلاش می‌کنند اما از ما توقع دارند که حرف نزنیم مگر این‌که کارهایشان را ستایش کنیم.

۴۶ «کار زیبای گروه سوم این است که ما»

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) از آن‌ها [هیچ] آزار و بدی ندیده‌ایم.

(۲) از آن‌ها دروغی در وعده‌هایشان ندیده‌ایم.

(۳) می‌بینیم که آن‌ها با جدیت و تلاش کار می‌کنند.

(۴) از آن‌ها چیزهایی بیشتر از آنچه توقع داریم، می‌بینیم.

۴۷ گزینه مناسب را برای ویژگی‌های گروه سوم مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) هرگز خودش را گرامی ندارد، گرامی داشته نمی‌شود پس او در آن هنگام، در زندگی اش مورد احترام قرار نمی‌گیرد.

(۲) از نادانی است که انسانی نادان را به خاطر زیبایی لباسش و طراوت چهره‌اش بزرگ بداری.

(۳) قبل از بارش باران نمی‌خوشد و پیش از اقدام به کار سروصدایی به وجود نمی‌آورد. (۴) زیاد کرکن و به خداوند متولّ بش و شتاب نکن زیرا ناتوانی در شتابزدگی است.

۴۸ آنچه را که با مفهوم متن مناسب‌تر است، مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) زبان «کار» گویاتر از زبان «گفتار» است.

(۲) خاموشی زینت و سکوت، سلامت است، پس وقتی حرف می‌زنی زیاده‌گونباش. (۳) حقارت شخص در زیادی سخشن است که ربطی به او ندارد.

(۴) هرگز نگو اصل و نسب من (چنین و چنان است)، اصل جوان تنها چیزی است که (خودش) به دست آورده است.

۴۹ دلایل رد سایر گزینه‌ها:

(۱) «تعییل» بزياده حرف واحد → «تفعل» بزياده حرفین / متعدد → لازم

(۲) مجرد ثالثی → مزید ثالثی / متعدد → لازم / ضمیر «هو» المستتر → الکذب

(۳) ضمیر «ن» البارز → الاسم الظاهر

۵۰ «آخر و آخرة» به معنای (پایان) می‌باشد و اسم تفضیل نیستند.

معنی سایر گزینه‌ها:

(۱) پست‌تر، پست‌ترین (۲) بهتر، بهترین (۴) بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین

(۲) «أعلم» بر وزن «أفعَل» اسم تفضیل مذکر می‌باشد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) «أعلم» به معنای «دانست» فعل ماضی است.

(۳) «كنت أعلم» به معنای «می‌دانستم» فعل ماضی استمراری است.

(۴) «أعلم» به معنای «آیا دانست» فعل ماضی است.

﴿ متن زیر را با دقت بخوان سپس متناسب با آن به سوالات پاسخ بده: ﴾

مدرسه جندی شاپور یک مدرسه قدیمی پژوهشی و حکمت در سرزمین فارس است پیش از اسلام تأسیس شد و تا دوره عباسی ادامه یافت. زبان سریانی همان زبان درس در پژوهشی و علوم طبیعی در این مدرسه بود. سپس دایره علم به وسیله آن در عهد خسرو اول گسترش یافت که وی بسیار شیفتۀ فرهنگ یونانی بود و با گذشت زمان نقش آن کم شد هنگامی که در بغداد دانش‌ها متمرکز شدند و علم پژوهشی و دیگر علم‌ها به دارالحکمة منتقل شد اما آن (مدرسه) همواره با جایگاه بزرگ‌تری در تاریخ علم و پژوهشی در جهان باقی ماند.

﴿ ۹۱ [گزینه] نادرست را برای کامل کردن عبارت مشخص کن: «مدرسه جندی شاپور»

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) از مهم‌ترین مراکز علم پیرامون پژوهشی و حکمت بود.

(۲) از جاهایی به شمار می‌رفت که در آن دانش‌های سودمند تدریس می‌شد.

(۳) پیش از اسلام تأسیس شد و تا دوره عباسی ادامه یافت.

(۴) در زمان خسرو اول از فرهنگ یونانی دور شده بود.

﴿ ۹۲ [گزینه] درست را بر اساس متن مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) زبان سریانی در زمان خسرو اول زبان درس نبود.

(۲) پژوهشی و علوم طبیعی به زبان سریانی تدریس می‌شد.

(۳) دایرة علم در عهد خسرو اول گسترش نیافت.

(۴) پس از دوره عباسی، دانشمندان از جندی شاپور بسیار استفاده کردند.

﴿ ۹۳ متن در مورد سخن می‌گوید.

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) نقش مدارس در پیشرفت کشور.

(۲) مدرسه جندی شاپور و علوم تدریس شده در آن.

(۳) خسرو اول و نقش او در پیشرفت پژوهشی.

(۴) مدرسه جندی شاپور و دانشمندان مشهورش.

﴿ ۹۴ [آنیشت] فعل ماضی مجہول ثالثی مزید و صیغه «للغایه» و

نائب فاعل آن ضمیر مستتر «هي» است.

﴿ ۹۵ دلایل رد سایر گزینه‌ها:

«كُبْرٰى» بر وزن «فُعْلٰى» اسم تفضیل مؤنث است و محل اعرابی آن صفت می‌باشد.

﴿ متن زیر را با دقت بخوان سپس متناسب با آن به سوالات

پاسخ بده:

مردم سه دسته‌اند: یکی از آن‌ها (گروه اول) پرگو است و جز حرف زدن عملی ندارد.

دوم حرف می‌زند و حرف را با عمل دنبال می‌کند و سوم، مردم را با کارش غافلگیر

می‌کند، بدون این‌که پیش از انجام آن حرف بزند. فرد اول شبیه طبل توخالی است

که تنها از آن صدا خارج می‌شود و این‌ها بسیارند. فرد دوم آنچه را باید انجام

دهد درک می‌کند، پس آنچه انجام داده را بیان می‌کند اما او فخرفروش و بسیار

